Nr. 42. Piątek, 21. Lutego 1902. Rok 92.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **12**. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h., drudzy **60**. h. „**Przewodnik**“ prenumerowany osobno kosztuje **8** K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość, raczył wydać najmiłościwiej następujący rozkaz dzienny:

Mianuję Jego Królewską Wysokość Eitla Fryderyka, księcia pruskiego, porucznikiem w pułku piechoty imienia Wilhelma I. cesarza niemieckiego i króla Prus nr. 34.

Budapeszt, 11 lutego 1902.

Franciszek Józef w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 lutego.

Jubileusz Leona XIII.

Dzisiaj mija lat dwadzieścia cztery, jak na stolicy św. Piotra (dnia 20 lutego 1878), zasiadł 264 z rzędu Jego następca: Leon XIII. Niewielu z Namiestników Chrystusa danem było sprawować rządy Kościoła przez okres tak długi: oprócz św. Piotra, który rządził Kościołem przez lat 25 i dwa miesiące, jeszcze tylko dwaj Papieże panowali dłużej od Leona XIII.: Pius IX., który sprawował rządy przez lat 32 i Pius VI., który zasiadał na stolicy Apostolskiej przez lat 24 i 9 miesięcy. Rok dzisiaj rozpoczęty, jako dwudziesty piąty rok rządów Ojca św. Leona XIII., jest jubileuszowym a trwać będzie do 3 marca 1903 r., t. j. do dwudziestej piątej rocznicy koronacyi Leona XIII. na Papieża. W roku bieżącym upływa nadto 65 lat kapłaństwa Ojca św. (23 grudnia), 59 lat biskupstwa (minęło 27 stycznia), 56 lat od objęcia rządów dyecezyi (minęło dnia 19 stycznia), 52 lat kardynalstwa (19 grudnia). W dniu 2 marca b. r. obchodzić będzie nadto Ojciec św. 93 rocznicę urodzin (ur. 2 marca 1810 w Carpinetto Romano, jako Joachim Wincenty Rafael Ludwik hr. Pecci).

Od szeregu już lat wszystkie uroczystości i jubileusze Leona XIII. stały się tryumfalnemi uroczystościami Kościoła katolickiego, — taką uroczystością będzie także rozpoczynający się dzisiaj jubileusz Pontyfikatu Jego Świątobliwości. Bezprzykładny to, jeśli nie w historyi Kościoła, to przynajmniej w historyi nowszych stuleci fakt, że przed Namiestnikiem Chrystusa korzy się nie tylko całe społeczeństwo Kościoła katolickiego, lecz całe społeczeństwo chrześciańskie w ogóle a nawet i świat nie chrześciański. Zewsząd słychać głosy najwyższego uznania dla przedziwnej mądrości, dla politycznego rozumu, dla genialnego ocenienia ducha dzisiejszych czasów i umiejętności zapanowania nad nim, dla potęgi myśli i uczuć Wielkiego Starca na stolicy Piotrowej. W tym osobistym tryumfie wątłego na pozór Starca, który niezmożoną, prawdziwie cudowną siłą ducha umie zapewnić przewagę swemu umysłowi nad kruchą formą cielesną, który pozbawiony wszelkiej władzy ziemskiej, mimo to panuje i rządzi duchami milionów wiernych, a czyni to w sposób, wzbudzający nawet wśród przeciwników Kościoła podziw i utrwalający wiarę w cudowne posłannictwo Jego i Jego Boskiego urzędu: w tym osobistym tryumfie Leona XIII. jest także tryumf Kościoła; jestto jakby nowe świadectwo niewzruszonej potęgi Kościoła, która oparta na Piotrowej opoce urąga wszystkim burzom świata i wieków.

Dzisiejszy Jubileusz obchodzić będzie cały świat katolicki tem radośniej, że przypomina mu on wszystkie akta wielkiej mądrości i szlachetności Leona XIII., spełnione w ciągu ćwierćwiekowego Jego Pontyfikatu, że przypomina mu owe niezliczone moralne zdobycze Kościoła. pod przewodnictwem obecnego Papieża odniesione. Jubileusz ten przypomina także społeczeństwu katolickiemu, że chociaż czasy są coraz cięższe i coraz trudniejsze a zaciętość i nienawiść przeciwników coraz większa, coraz większem jest także miłosierdzie i coraz silniejszą pomoc Boga, który w takich czasach daje Kościołowi takich Przewodników, jak *Lumen de coelo*.

Ze szczególną zaś radością uczestniczyć będzie w jubileuszu tym nasz naród „zawsze wierny“, — który w „Ojców naszych świętej wierze“ znajduje nietylko poparcie i pomoc, czerpie nie tylko pociechę ale i — nadzieję. Razem też z całym światem katolickim woła on dzisiaj, zwrócony ku Wiecznemu Miastu, do Stolicy Apostolskiej: *Ad multos annos!* Oby Opatrzność pozwoliła Leonowi XIII. przez długie jeszcze lata cieszyć się pogodnym zachodem wspaniałego żywota na radość i pokrzepienie wiernych, na pożytek Kościoła!

*

W Rzymie odbędzie się dziś z okazyi Jubileuszu papieskiego w bazylice św. Piotra w Watykanie uroczyste *Te Deum*, urządzone za inicyatywą stowarzyszeń katolickich; w dniu 3 marca zaś odbędzie się w Bazylice uroczystość kościelna, w której zamierza uczestniczyć sam Ojciec św. Także w późniejszych terminach odbędzie się cały szereg uroczystości jubileuszowych. Zaproszenia na nie — jak donosi *Pol. Corresp.* — wystosowano do wszystkich naczelników państw. Sądzą, że wielu z nich — jak to już jest zapowiedziane co do księcia-regenta bawarskiego Luitpolda — wyszlą nadzwyczajne misye, inni zaś nadeszlą swe życzenia przez stałych swych przy Watykanie uwierzytelnionych reprezentantów. Podążą do Rzymu także liczne pielgrzymki a wśród nich, jak wiadomo, (prawdopodobnie w kwietniu) także pielgrzymka polska, z naszego kraju.

*

We Lwowie rozpoczął się jubileusz Ojca św. w dniu dzisiejszym, ale już wczoraj dzwony wszystkich świątyń lwowskich obwieściły nadejście uroczystej chwili, a kościoły zapełniły się wiernymi.

Dzisiaj rano odbyły się w kościołach dla młodzieży wielu szkół publicznych uroczyste nabożeństwa, połączone z odpowiedniemi naukami i kazaniami na temat jubileuszu Ojca św.

W katedrze rz. kat. odbędą się uroczyste nabożeństwa jubileuszowe, jak wiadomo, w najbliższą niedzielę dnia 23 b. m.

W cerkwi św. Jura odprawił uroczyste nabożeństwo w otoczeniu kapituły i duchowieństwa ks. Metropolita Szeptycki. Na nabożeństwie byli obecni: P. Wiceprezydent Namiestnictwa Jan Lidl, Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej dr. Płażek, reprezentanci wojskowości. prokurator skarbu radca Dworu dr. Korn z zastępcą prokuratora dr. Englem, radca Dworu p. Gustaw Mautner, profesorowie Uniwersytetu, oraz przedstawiciele innych władz. Oddział weteranów tworzył w katedrze szpaler wśród licznie zebranej publiczności. Po nabożeństwie wygłosił ks. Metropolita podniosłe kazanie, w którem wyjaśnił znaczenie dzisiejszej uroczystości.

Także w katedrze obrz. orm.-kat. odbyło się dziś uroczyste nabożeństwo z okazyi jubileuszu Ojca św. Nabożeństwo odprawił ks. Arcybiskup Teodorowicz w asystencyi duchowieństwa. W nabożeństwie wzięli udział reprezentanci władz państwowych, autonomicznych oraz wojskowości, tudzież rektor Uniwersytetu dr. Rydygier i liczna publiczność.

---

24)

HAJOTA.

OSTATNIA BUTELKA.

POWIEŚĆ.

(Z cyklu: „Z dalekich lądów“).

IV.

(Ciąg dalszy).

Było to tem dziwniejszem, iż jego jednego przebiegły Kalabarczyk nie próbował nawet wywieść w pole, wiedząc z góry, że mu się to nie uda.

Teraz stał za nim, i z rozciągniętemi zmysłowym uśmiechem wargami. nie spuszczał wązkich, niedobrych oczu z najmłodszej żony kacyka, która ze swojej strony wpatrywała się jak w tęczę w pięknego, białego człowieka, po nad głową swego małżonka i pana, a ten uświęconym obyczajem mężów pod wszystkiemi geograficznemi szerokościami, zgoła sobie sprawy z tych niebezpiecznych zachwytów nie zdawał.

— Scott! wymówił pan Benson przez ramię ze zwykłym mu spokojem, po obejrzeniu dziesiątego kosza. — Ten olej jest na wpół z ziemią. Powiedz mu to.

Ale nim Scott, wyrwany z kontemplacyi powabów młodziutkiej kacykowej zdążył otworzyć usta, pod kolumnadę wpadł Monro, obraz ostatniego wyczerpania i rozpaczy.

— Co się stało? zapytał flegmatycznie pan Benson, nie uniósłszy nawet głowy.

— O! panie! Złe szczęście! Złe szczęście! jęczał Monro. — *Ekbo* zbiło mnie nadto! zabiło mój kapelusz! ukradło jedzenie. Nie jestem zdatny gotować obiadu. Nie mam wołu! nie mam ryb! nie mam jarzyn! Oto mój kapelusz! Oto wszystek wół.

Tragicznym ruchem podniósł do góry szczątki szapoklaka i kawał mięsa, które wymiętoszone w spoconej dłoni Akrajczyka wyglądało tak nie zachęcająco, że tylko bardzo niewybredne podniebienie mogło się jego ocaleniem uradować.

Pan Benson nie rzekł nic w pierwszej chwili; ale patrzył na Monra takim wzrokiem, że ten był by wolał najobelżywsze wyrazy nad tę milczącą pogardę, która go miażdżyła. Kruman nie wiele by sobie z tego robił; lecz Akrajczycy odznaczają się wysoką ambicyą.

— *Ekbo?* powtórzył wreszcie pan Benson, ściągając brwi. — Co za kłamstwo! Od czego miałbyś uszy, głupcze? *Ekbo* dzwoni!

— Dzwonek kłamie, panie — odparł z pokorą kucharz. — Dzwoni z tyłu, a jest z przodu. Nie byłem zdatny uciekać! Topsy-Turvy rzucił kosz....

— A ty go dałeś ukraść? przerwał z najwyższą pogardą pan Benson. — Coś ty wart, bałwanie? Każda „mami“ lepiej by się obroniła! Piękni z was mężczyźni, wy ludzie z Accrah! Trawę wam ciąć po yordach! Pozwolić się poniewierać obcemu *dżudżu!* — Pfuj! Wstyd mi za ciebie, bydlęcy tchórzu!

Scott zachichotał szydersko. Akrajczyk rzucił mu nienawistne spojrzenie, ale milczał.

Pan Benson mówił dalej, tym samym ostrym jak nóż, a spokojnym tonem:

— I jak śmiesz przychodzić tutaj i psuć mi czas takiemi krwawemi palavrami?!*)

*) Wyraz *palaver* ma w żargonie nader rozległe zastosowanie. Oznacza wszelkiego rodzaju zajęcie, sprawę, kłótnię, rozmowę i t. p. *(Przyp. aut.)*.

Co ja mam z tem do czynienia? Czy to ja się dałem okraść? Znasz drogę na targ?

— Znam, panie — odpowiedział Monro płaczliwie uroczystym głosem.

— A więc! Ruszaj z powrotem i kup, coś po bydlęcemu stracił. Pieniędzy ci nie brak. Pełno się u mnie naobławiasz! A spiesz się, bo jeśli mi spóźnisz obiad, choć o kwadrans, to ja wtedy będę miał z tobą palaver. Powiedziałem. Marsz!

I olimpijski pan Benson spojrzał znów przez ramię na swego tłómacza:

— Scott! Rzeknij tamtemu typowi, że jego olej jest na wpół z ziemią!

Ale Akrajczyk nie ruszał się z miejsca.

— Cały targ uciekł, panie! *Ekbo* ukradło cały targ! Za moje całe pieniądze nie jestem zdatny kupić niczego! zajęczał żałośnie.

— Jak to? krzyknął pan Benson, tracąc coś ze swojej pięknej zimnej krwi. — Więc cóż będzie z obiadem? Wiesz, że dzisiaj jest pełno gości!

— Ja wiem, panie. Ale ja nie wiem, panie! — odpowiedział z nagłym stoicyzmem Akrajczyk. *Ekbo*....

— Idź do piekła z twojem przeklętem *Ekbo! Ekbo* jest dla durniów takich jak ty! Trzeba ci było mieć albo prędkie pięści, albo prędkie nogi, albo prędki język. A ty, co? Czemuś nie wołał, że jesteś mój sługa?

— Ja nie wołałem? powtórzył Monro, wywracając swe baranie oczy, które nagle błysnęły, bo zrozumiał, że przybywa mu gruntu pod nogami. — Ja nie wołałem, panie? Niech Topsy-Turvy powie! Ja krzyczałem, że jestem człowiek Bensona. ale *Ekbo* zabiło wtedy mój kapelusz — o! patrz panie! jak zabiło mój kapelusz — i mnie chciało zabić, a ja mu porwałem tego wołu — o! patrz panie! i przybiegłem powiedzieć: że *Ekbo* bije ludzi Bensona, że *Ekbo* kradnie jedzenie Bensona....

— Stój! — przerwał gwałtownie pan Benson.

Żywy rumieniec gniewu i obrażonej dumy powlókł jego piękną, bladawą zazwyczaj twarz. Nozdrza mu się rozdęły; wyglądał jak rasowy koń, uderzony biczyskiem fornala.

Stojący za fotelem Scott promieniał. Jeżeli radował się klęsce i naigrawaniom z Monra, któremu zazdrościł jego świetnych dochodów (dusza Scotta była jedną zazdrością), to upokorzenie, jakiego doznał biały, uniosło go w siódme niebo. Jego misyonowany mózg odczuwał pod misyonarskim kapeluszem, coś w rodzaju wdzięczności dla krajowego bóstwa za ten mądry postępek.

Ale uciecha jego miała być krótkotrwałą. Pan Benson w jednej chwili odzyskał panowanie nad sobą i wiedział już co mu czynić wypada.

— Whew-w! — zaświstał przez zęby — Takie buty? O! bardzo dobrze! O! to w porządku!

Zwrócił się do Monra:

— Idź! Masz szczęście! Połowa kary będzie ci darowaną. Nic podobnego po raz drugi niech się nie zdarzy! *Save?* Idź!

Akrajczyk ukłonił się, przyciskając do piersi obie ręce wraz z ruinami szapoklaka i mięsa.

— Dziękuję, panie! A obiad, panie? Jak go będę zdatny gotować? — zapytał nieśmiało.

— Idź! — powtórzył ostro jego pan, poczem po raz trzeci spojrzał przez ramię.

— Scott! Niech ten typ czeka. Może sobie obejrzeć towary w *shop'ie.* Pan Bell mu pokaże. Ty pójdziesz za mną natychmiast do Archibonga!

— Jestem cały na usługi pana, panie Benson — odrzekł Scott, który miał styl wyszukany; ale twarz mu się przeciągnęła.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Telegramy).

Kraków, 20 lutego.. Obchód jubileuszu papieskiego rozpoczął się wczoraj o godzinie 4 po południu. Odezwały się dźwięki wszystkich dzwonów krakowskich, poczem do otwartych świątyń spieszyli wierni, przystępując do spowiedzi na intencyę Ojca św. Dziś odbyły się uroczyste nabożeństwa we wszystkich kościołach oraz poranki dla młodzieży w szkołach.

Kraków, 20 lutego. *(Tel. pr.)* Z powodu 25-rocznicy pontyfikatu Ojca św., odbyło się dziś w katedrze na Wawelu uroczyste nabożeństwo, które celebrował ks. biskup Nowak, w asystencyi ks. kanonika Bukowskiego. Stalle zajęło duchowieństwo kapitulne, naczelnicy władz rządowych i autonomicznych, przedstawiciele wojskowości, reprezentanci rady miejskiej z prezydentem i wiceprezydentem na czele. W środku głównej nawy ustawiły się cechy z chorągwiami i weterani. Publiczność wypełniła kościół. Po ewangelii przemówił ks. prałat dr. Chotkowski o tak niespożytej, wiekopomnej, działalności Ojca św. Leona XIII. Po nabożeństwie zaintonowano *Te Deum.*

Również w innych kościołach krakowskich odprawiono uroczyste nabożeństwa. Podczas nabożeństwa były sklepy katolickie w całem mieście zamknięte.

Z powodu jubileuszu powiewa biało-niebieska chorągiew z magistratu krakowskiego. Wiele kościołów ubrano chorągwiami. Młodzież szkół średnich i ludowych wzięła udział w nabożeństwach, odprawianych z okazyi jubileuszu. Po nabożeństwie odbyły się w niektórych zakładach i szkołach poranki urozmaicone śpiewem i deklamacyą, ku czci Ojca św.

Wiedeń, 20 lutego. Dzisiaj do pałacu Nuncyatury Apostolskiej, przybyły deputacye: Koła polskiego, centrum katolickiego, centrum słowiańskiego i czeskiej szlachty konserwatywnej, aby na ręce nuncyusza msgr. Talianiego złożyć gratulacye dla Ojca św. z okazyi jubileuszu Jego Pontyfikatu.

Berlin, 20 lutego. Z okazyi 25-letniego jubileuszu pontyfikatu Ojca św. zamieszcza *Nordd. Allg. Ztg.* artykuł, w którym pisze: Rozumiemy uczucia uwielbienia naszych katolickich współobywateli w tym rzadkim roku jubileuszowym. Rządy Papieża Leona XIII. mają prawo zająć świetne miejsce w historyi kościelnej. Papież Leon XIII. jak żaden z jego poprzedników uosobił w postaci swej ideę papiestwa. W obec tej idei nowe państwo niemieckie, które w usiłowaniach swych nie dąży wcale do panowania nad światem, stoi zupełnie bezstronnie, o wiele bezstronniej niż dawne „święte państwo rzymskie narodu niemieckiego". Cesarze niemieccy i Papież od dziesiątków lat obcują z sobą jako panujący i obecny Papież zawdzięcza też swe wielkie powodzenie utrzymywaniu dobrych stosunków z państwem niemieckiem. Życzliwość jaką Papież znalazł u cesarzy z domu Hohenzollernów, wyszła na korzyść powadze papieskiej. Cesarz także osobiście odczuwa serdeczną sympatyę dla czcigodnego Ojca Kościoła, która wychodzi po za ramy zwykłej kurtuazyi między dwoma panującymi. Wśród deputacyj, które złożą Papieżowi życzenia znajdzie się także specyalna misya cesarza Wilhelma.

Złote gody Najd. Arcyksięcia Rainera.

Wiedeń, 20 lutego. Najd. Arcyksiążę Rainer przyjmował wczoraj deputacyę c. i armii pod przewodnictwem P. Ministra wojny generała kawaleryi bar. Krieghammera, następnie deputacyę oficerów 59 p. p., którego jest właścicielem. Przedpołudniem zjawiła się u Najd. Arcyksięcia pod przewodnictwem P. Ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba także deputacya obrony krajowej, której komendantem Najd. Arcyksiążę jest już — jak wiadomo — od lat 30.

Budapeszt, 20 lutego Sejm węgierski uchwalił wczoraj na wniosek prezydenta ministrów Szella nie odbyć posiedzeń we czwartek i w piątek z okazyi złotego wesela Najd. Arcyksięcia Rainera, gdyż ministrowie udają się na uroczystości do Wiednia.

Wiedeń, 20 lutego. Węgierscy ministrowie: Prezes gabinetu Koloman Szell, oraz Daranyi i Szechenyi złożyli dziś Najd. Arcyksięciu Rainerowi życzenia od węgierskiego rządu.

Zagrzeb, 20 lutego. Sejm chorwacki w formie nagłego wniosku uchwalił złożenie życzeń Najd. Arcyksięciu Rainerowi.

Rada Państwa.

(Telegraficzne sprawozdanie z posiedzenia Izby panów.)

Wiedeń, 20 lutego. Na wstępie wczorajszego popołudniowego posiedzenia Izby panów, Prezydent ks. Windisch-Graetz zawiadomił, że Najd. Arcyksiążę Rainer upoważnił go do wyrażenia Izbie serdecznego podziękowania za manifestacyę gratulacyjną.

Następnie uchwalono przekazać rozporządzenie w sprawie ogłoszenia stanu wyjątkowego w Tryeście komisyi prawno-politycznej.

Z kolei mrgr. Bacquehem wniósł, aby jako pierwszy punkt porządku dziennego umieścić ustawę o kontyngencie rekrutów. Wniosek przyjęto i ustawę uchwalono w drugiem i trzeciem czytaniu.

W dalszym ciągu posiedzenia uzasadniał bar. Helfert w długiem przemówieniu wniosek o wydanie ustawy w sprawie budowli pomnikowych. Wniosek przekazano osobnej komisyi.

Ks. Lobkwitz referował następnie ustawę w sprawie narodowych Stowarzyszeń rolniczych, zalecając przyjęcie ustawy w brzmieniu uchwalonem przez Izbę posłów.

Hr. Ledebur przypomniał zasługi śp. hr. Falkenhayna, b. Ministra rolnictwa i członka Izby panów, który pierwszy dał inicyatywę do tej sprawy. Mowca apelował do wielkich właścicieli, aby swymi głosami okazali, że świadomi są zobowiązań w obec tych rolników, którzy są gorzej położeni. Mowca zalecał przyjęcie ustawy.

Pan Minister rolnictwa bar. Giovanelli wykazywał zalety ustawy; nie ma ona być środkiem walki, ale ma w pokojowy i harmonijny sposób wyrównywać sprzeczności. Nigdy nie powinna być użyta do celów agitacyjnych lub politycznych.

Po dłuższych przemówieniach pp. Kuefsteina, Kotulińskyego i księcia Auersperga przyjęto przedłożenie w drugiem i trzeciem czytaniu.

Następnie załatwiono szereg osobnych spraw, między innemi sprawę przyznania ulg należytościowych dla pożyczek ciał autonomicznych.

W końcu Izba wydelegowała dziewięciu zastępców na konferencyę cukrową dla strzeżenia interesów rolnictwa i przemysłu cukrowego wspólnie z członkami Izby posłów; wydelegowani utworzyli odpowiedni komitet. Z Polaków wszedł do komitetu, ks. Andrzej Lubomirski.

Koniec posiedzenia o godz. 7½ wieczorem,

(Dalszy ciąg telegraficznego sprawozdania z posiedzenia Izby posłów w dniu 19 b. m.).

Wiedeń, 20 lutego. W dalszym toku wczorajszej rozprawy w Izbie poselskiej nad projektem ustawy o kolejach bośniackich, P. Minister kolei żelaznych dr. Wittek wystąpił przeciw poprawkom, wniesionym przez p. Ofnera, ponieważ przyjęcie ich uczyniłoby koniecznem nowe rokowania z Węgrami i przewlekłoby całą sprawę. P. Minister uznaje potrzebę linii Knin nowy aż do Banialuki i Rząd gotów jest do wybudowania jej przyczynić się, ale teraz jest przeciwny łączeniu tej sprawy z obecnem przedłożeniem.

Przemawiali z kolei pp.: Sylvester, Fresl i Berg, poczem §§. 1 i 2 przyjęto podług brzmieniu rządowego projektu z odrzuceniem wszelkich poprawek. Rozpoczęła się dyskusya nad §§. 3, 4, 5.

P. Lecher zajął stanowisko opozycyjne; sądził, że tendencyą całego przedłożenia jest skierowanie ruchu z Dalmacyi na Budapeszt. Mowca krytykował wytyczenie kierunku linij kolejowych w Dalmacyi i twierdził, że w razie koalicyi mocarstw morskich przeciw Austryi, Austrya nie będzie absolutnie w stanie utrzymać Dalmacyę z powodu braku środków komunikacyjnych. Także pod względem kodyfikacyjnym ustawa, zdaniem mowcy, jest nie do przyjęcia. Nie należy zapominać, że suwerenem Bośnii i Hercegowiny, dziś tak jak dawniej, podług postanowień traktatu berlińskiego jest jeszcze sułtan. Mowca polemizował z wywodami P. Ministra kolei, który wszystko uczynił, aby nie wywoływać konfliktu z rządem węgierskim, a natomiast w parlamencie austryackim stara się używać wszelkich wpływów, aby tę ustawę, tak szkodliwą dla Austryi, przeprowadzić.

Przemawiał jeszcze raz P. Minister kolei Wittek, który w stanowczy sposób odpierał zarzuty p. Lechera. P. Minister oświadczył, że także Rząd życzy sobie lepszego połączenia z Serajewem i uznaje za konieczną linię kolejową ze Splitu do Bośnii. Jednakże sprawy tej nie można załatwić razem z obecną ustawą. P. Minister wyraził nadzieję, że Izba stanie po jego stronie, wobec osobistych ataków p. Lechera. P. Lecher usiłował go nawet wystawić na pośmiewisko i kwestyonował jego austryacki patryotyzm, co mowca stanowczo odpiera. P. Minister spodziewa się, że Izba w głosowaniu okaże, iż nie podziela zapatrywań pos. Lechera.

Na tem zamknięto dyskusyę, poczem zabrał jeszcze głos generalny mowca *contra* p. Malik i imieniem klubu Szenererowców oświadczył się przeciw ustawie.

Ostatecznie w głosowaniu przyjęto ustawę w drugiem i trzeciem czytaniu i przystąpiono do ogólnej rozprawy budżetowej.

Generalny referent dr. Kathrein zalecił przyjęcie przedłożonego preliminarza za podstawę do dyskusyi szczegółowej.

Na tem obrady przerwano i odbył się jeszcze wybór specyalnej komisyi dla sprawy tryesteńskiej. W skład komisyi weszli z Polaków pp. Apolinary Jaworski, Abrahamowicz Dawid, dr. Starzyński, dr. Byk i Henzel, z Rusinów p. Bazyli Jaworski.

O godzinie 6 przewodniczący zamknął posiedzenie. Następne odbędzie się dziś.

Dalej telegrafują z Wiednia:

Parlamentarna komisya dla handlu terminowego zbożem prowadziła wczoraj wieczorem dalszą dyskusyę szczegółową Przyjęto §. 7 o składzie giełdowego sądu polubownego. Referent Ploj cofnął §, 8, ponieważ zastępca Rządu sprzeciwił się brzmieniu tego paragrafu. Przyjęto dalej §§. 9 i 10 z małemi zmianami stylowemi w brzmieniu proponowanem przez referenta i uchwalono reasumcyę §§. 2 i 3.

Wczoraj wieczorem odbyło się posiedzenie komisyi socyalno-politycznej. Ukończono dyskusyę w sprawie rozszerzenia postanowień ochronnych dla robotników kolejowych.

Sprawy parlamentarne.

Warto podkreślić w parlamentarnym kalendarzu Austryi datę wczorajszą: na wczorajszem posiedzeniu Izby posłów oznajmił Prezydent Izby, że otwiera ogólną dyskusyę nad budżetem państwowym w drugiem jego czytaniu. Jest to od lat pięciu pierwsza normalna dyskusya budżetowa.

Na posiedzeniu wczorajszem przyszedł zresztą do głosu tylko generalny referent budżetu dr. Kathrein, który Izbie przedłożył preliminarz budżetu w tej formie, w jakiej on wyszedł z obrad komisyjnych. Właściwa dyskusya budżetowa rozpocznie się dzisiaj. Co do dyskusyi generalnej wiadomo już, iż aby o ile możności jak najrychlej budżet załatwić i dyskusyi tej nadmiernie nie

---

44)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„Historya fermy afrykańskiej" z angielskiego)

V.

(Ciąg dalszy).

Lyndall poruszyła się niecierpliwie.

— Podróżować, widzieć świat, ludzi, to szaleństwo! Jeżeli pójdziesz bez wytkniętego planu, nic ci z tego nie przyjdzie. Mężczyzna powinien wiedzieć, gdzie idzie i czego chce. Miłoby mi było pomódz tobie w wyborze drogi, Waldo.... Bo widzisz, główną rzeczą nie jest wybrać sobie karyerę, ale znać cel, który się pragnie osiągnąć i poświęcić mu się duszą i ciałem. Udaje się w życiu temu, który poświęca się jednej wyłącznej rzeczy, od której nic go odwieść nie może..... Mówię ci z własnego doświadczenia. Wiesz o tem, że od dzieciństwa postanowiłam sobie kształcić się i pójść do szkoły. Czekałam cierpliwie, nie zrażając się i nie rozpaczając; zrobiłam sobie małą wyprawkę pokryjomu i napisałam na pensyę, prosząc o miejsce. Gdy wszystko było gotowe, oznajmiłam ciotce Sannie o mojem postanowieniu, która przerażona moją odwagą, nie śmiała mi się sprzeciwić.... A więc patrz, ja, istota słaba i opuszczona, usunęłam wszystkie przeszkody, dzięki mojej silnej woli.... To, co uczyniłam w małej rzeczy, można zrobić w wielkich; wystarcza tylko chcieć.

— Tak, — odrzekł pasterz — ale gdy się zastanowić, wszystkie te wysiłki wydają się daremne i niepotrzebne — Wszechświat jest tak wielki, a człowiek tak znikomy....

— Dlaczego myśleć o tak odległej przyszłości. Wiemy, że żadne z dzieł ludzkich wieczne być nie może. Mojżesz umarł, prorocy zniknęli, księgi czytane przez naszych przodków, robaki stoczyły. Aktorowie, malarze, poeci już są zapomniani, choć jeszcze brzmi echo oklasków, którymi ich darzono; są niczem więcej tylko drogowskazami na drodze, po której ludzie przeszli; wieki zatrą te ślady tak samo, jak przesuną kiedyś góry i lądy.... Ludzkość jest tylko nietrwałym kwiatem, rosnącym na drzewie Czasu; miało ono więcej innych kwiatów przedtem i będzie miało jeszcze inne, gdy te zwiędną, Jesteśmy światełkami, cieniami, iluzyą; jesteśmy lekkim pyłkiem kwiatu, który wiatr unosi. Wszystko jest snem i złudą....

Zbliżała się do niego tak, że głowa jej dotykała prawie jego głowy. Doss, który spał u nóg swego pana, wydrapał się na kolana młodej dziewczyny i skręcił się w kulkę; Lyndall okryła go końcem swojej sukni i siedzieli tak wszystko troje długo w milczeniu.

— Waldo! — zawołała nagle Lyndall — one się z nas wyśmiewają!

— Kto taki?

— Gwiazdy. Czy nie widzisz? Mówimy o jutrze, o przyszłości, o przyszłych wiekach, zdaje nam się, że jesteśmy silni, snujemy projekty, czynimy postanowienia, nie myśląc o tem, że tajemnicza potęga może nas unieruchomić na zawsze. One wyśmiewają się z nas, Waldo.

Oboje przypatrywali się teraz niebu. usianemu brylantami.

— Czy modlisz się zawsze? — spytał Waldo cicho.

— Nie.

— Ja także. A przecież zdaje mi się, że byłbym zdolny to czynić, gdy się znajduję tak, jak w tej chwili, w obec nieskończoności.... Wtedy, wszystkie moje myśli są modlitwą.

Rozmowa się urwała a Doss zasnął na kolanach Lyndall. Po niejakim czasie zerwał się chłodny wietrzyk.

— Zimno mi — rzekła Lyndall zadrżawszy. — Czy chcesz zaprządz, Waldo? Zawołasz mnie, jak będziesz gotów do drogi.

Zeszła z wózka i skierowała się ku fermie. We drzwiach spotkała się z Grégorym.

— Szukałem pani, panno Lyndall, chcąc pani zaproponować moje towarzystwo w drodze do domu — rzekł.

— Waldo miał mnie odwieźć — odrzekła — ale jeżeli pan ma ochotę, nie bronię panu.

Młody człowiek poszedł do swojej narzeczonej, która gościom kawę rozlewała.

— Wracam do domu z twoją kuzynką, Em, a ty pojedziesz konno z Waldem.

— Ale ja nie mogę jechać teraz, Grégory, bo obiecałam pani Müller, że będę czuwać, gdyż ona poszła się trochę przespać.

— Nie zmuszam ciebie, żebyś jechała. Zostań tutaj jak długo zechcesz... Ja jestem szalenie zmęczony. Nie jestem obowiązany czuwać całą noc dlatego, że twojej macosze podobało się iść za mąż — dodał obracając się do niej plecami

— Ależ dobrze, Grégory, chciałam tylko...

Ale on już był daleko, a jeden z młodych dzierżawców zbliżał się, prosząc o filiżankę kawy.

W godzinę potem Waldo przyszedł po Em i zastał ją na tem samem miejscu.

— Konie już osiodłane, ale jeżeli chcesz jeszcze tańczyć, chętnie poczekam na ciebie — rzekł.

— Nie, jestem gotowa — odrzekła potrząsając głową ze smutnym wyrazem. — Wolę jechać.

Wkrótce znaleźli się na piaszczystej drodze, po której godzinę temu toczyła się karyolka. Konie szły zwolna tuż obok siebie w blasku gwiazd, a cisza była tak głęboka, że można było liczyć ich kroki. Waldo drzemał na siodle; Em była zupełnie rozbudzona i zdawała się mieć ochotę do rozmowy. W końcu, zdecydowała się:

— To dziwne — rzekła — mam dopiero siedmnaście lat, a zdaje mi się, że jestem już taka stara... taka stara!

— Dlaczego? — spytał Waldo prawie przez sen, pociągając uzdę swojej siwej klaczy.

— Ja nie wiem... wolałabym była zostać małem dzieckiem.... Jak się jest dzieckiem, posiada się naiwną duszę i czyste serce, nie jest się egoistą, kocha się cały świat, daje się drugim to, co się posiada, bez żadnej ubocznej myśli... Słowem, jest się szczęśliwym!... Przeciwnie zaś, kiedy się wyrasta, człowiek staje się wyłącznym: pragnie zatrzymać niektóre rzeczy dla siebie samego, dla siebie wyłącznie...

— To prawda — odrzekł pasterz całkiem śpiący.

Em zamilkła. Gdy przybyli do fermy było w niej zupełnie ciemno; Lyndall spała już za zamkniętemi okiennicami.

Waldo pomógł młodej dziewczynie zsiąść z konia, a ona pozostała przez chwilę z głową opartą na jego ramieniu.

— Jesteś zmęczona — rzekł prowadząc ją do drzwi. — Zapalę ci światło.

— Nie, nie potrzeba. Dobranoc kochany przyjacielu!

Em weszła do swego pokoju; usiadła i pozostała sama, sama jedna w ciemnościach.

(Ciąg dalszy nastąpi).

przeciągać, kluby zgodziły się, że każdy z nich ma prawo wydelegować do tej dyskusyi dwóch mowców. Koło polskie wydelegowało, jak wiadomo, prezesa p. Apolinarego Jaworskiego i dr. Wł. Kozłowskiego.

Pozostała jeszcze kwestya uproszczenia dyskusyi szczegółowej, która, gdyby ją miano otwierać przy każdej pozycyi, mogłaby się toczyć bez końca. Z tego powodu wypracowano projekt, według którego szczegółowa dyskusya budżetowa ma być podzielona na 31 osobnych debat w następującym po rządku, wedle ważniejszych tytułów i rozdziałów budżetu:

1. Najw. Dwór cesarski i kancelarya gabinetowa, referent pos. Henzel.
2. Rada państwa, Trybunał państwowy, referent p. Henzel.
3. Rada Ministrów, Trybunał administracyjny, referent p. Skene.
4. Wydatki wspólne, referent p. Kathrein.
5. Ministerstwo spraw wewnętrznych: Administracya polityczna, bezpieczeństwo publiczne i t. d., referent p. Morsey.
6. Drogi i budowle wodne, ref. p. Lemisch.
7. Ministerstwo obrony krajowej, ref. p. Schwegel.
8. Ministerstwo oświaty (Zarząd centralny), ref. p. Starzyński.
11. Ministerstwo oświaty, szkoły średnie, ref. p. Stuergkh.
12. Ministerstwo oświaty: szkoły przemysłowe i fachowe, ref. p. d'Elvert.
13. Ministerstwo oświaty: szkoły ludowe, ref. p. Skene.
14, 15, 16, 17. 18, 19, 20, 21, 22, 23. Poszczególne działy Ministerstwa finansów. Referenci pp.: Górski, Steinwender, Marchet, Menger, Barwiński, Robicz, Byk, Skene, Schalk, Romańczuk.
24. Ministerstwo handlu: Referenci: Bärnreither (drogi wodne urząd statystyki pracy) Rizzi, Prade, Vukowicz.
25. Poczta, telegraf, Kasy pocztowe oszczędności, ref. Hofmann v. Wellenhof, Kienmann.
26. Ministerstwo kolei żelaznych, ref. Povše, Pergelt.
27. Ministerstwo rolnictwa, ref. p. Kozłowski; chów koni: p. Dawid Abrahamowicz; górnictwo p. Marchet.
28, 29, 30. Ministerstwo sprawiedliwości, ref. p. E. Abrahamowicz, Derschatta, Lupul i Vukowicz.
31. Dług państwowy, najwyższa Izba obrachunkowa i t. d., ref. p. Berger.

Jak telegrafują z Wiednia, *Deutschnationale Corresp.* donosi: Wczoraj popołudniu odbyła się pod przewodnictwem Prezydenta Izby hr. Vettera, konferencya przewodniczących klubów w kwestyi przeprowadzenia w Izbie szczegółowej dyskusyi nad budżetem. Zgodzono się na odbywanie posiedzeń Izby codzień z wyjątkiem soboty i niedzieli i na podział dyskusyi szczegółowej na 31.

P. Iro cofnął wniosek, aby nad czeską Politechniką w Bernie, otwarta była osobna dyskusya, zastrzegł sobie jednak wniosek ten dla ponownego wniesienia w Izbie.

Wiedeń, 20 lutego. Komisya Izby posłów dla stanu wyjątkowego w Tryeście wybrała referentem p. Fuchsa. Komisya zbierze się dziś wieczorem na posiedzenie.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 17 lutego.

(Pogadanka ekonomiczna.)

„Choroba cukrowa", trapiąca od lat znaczną część Europy, weszła w stadyum krytyczne. Kwestya zniesienia premii eksportowych i zniżenia cła przywozowego na cukier, absorbuje dziś uwagę licznych gabinetów i całych kół politycznych, odwodząc ją nawet od innych bieżących spraw:

Za daleko posunięte poparcie państwowe danej gałęzi produkcyi musiało wreszcie doprowadzić do obecnego przesilenia. Dziwna analogia zachodzi między sprawą cukrową, a nowoczesnym militaryzmem. Jak — co do tej drugiej kwestyi — każde państwo z osobna musi się zbroić nad siły dlatego, że wszystkie inne państwa robią to samo, jak żadne z nich nie może samo przystąpić do rozbrojenia — podobnie każde państwo produkujące cukier buraczany musiało zaprowadzić premie eksportowe, ponieważ wszystkie inne je zaprowadziły, podobnie też żadno z nich nie może dziś samo zerwać z tym systemem, uznanym powszechnie za wadliwy i szkodliwy.

Premie eksportowe, jawne — jak w prawie wszystkich państwach — czy ukryte w systemie kontyngentowo-podatkowym, jak w Rossyi, czy wreszcie skombinowane, t. j. bezpośrednie i pośrednie, jak we Francyi, mają na celu umożliwienie, by wewnętrzna produkcya cukru zdołała w artykuł w jak największej ilości i mogła skutecznie konkurować niską ceną z produkcyą innych krajów na rynkach eksportowych. W praktyce skutkiem tego systemu jest to, że pewne kraje, nieprodukujące same cukru w większej ilości, jak Anglia do niedawna Stany Zjednoczone północnej Ameryki, Lewanta, Indye wschodnie i t. d., otrzymywały cukier w wielkich ilościach po bajecznie niskich cenach, gdyż w cieniu premii produkcya cukru buraczanego ogromnie się rozwinęła.

Głównie wchodzi tu w grę Anglia, której system handlowo-polityczny *free trade* dąży do tego, by wewnętrznej konkurencyi dostarczyć artykułów jej potrzebnych, jak najtaniej. Niskie ceny cukru łącznie z wysokim dobrobytem sprawiły też, że roczna konsumcya cukru w tym kraju dochodzi do 40 kilogramów na głowę. Nadto podlicytowywanie się krajów eksportujących co do ceny cukru, wywożonego do Anglii, musiało ogromnie podnieść tamtejszą produkcyę różnych przetworów cukrowych, cukierków, konfitur, konserw owocowych i t. p.

Gdy tak Anglia pływa wprost w cukrze, konsumcya krajów produkujących go na kontynencie, znajduje się w o wiele gorszem położeniu. Z jednej strony popierając eksport cukru premiami, musiały państwa produkujące, z drugiej strony chronić targ wewnętrzny od obcej konkurencyi wysokiemi cłami przywozowemi. Pod ich ochroną powstały kartele cukrowe.

Francya nie ma wprawdzie karteli produkcyi cukrowej, gdyż stoją mu na zawadzie postanowienia kodeksu karnego o *l'accaparement*". Mimo to system premii przy wysokich cłach i specyalnem urządzeniu co do podatku konsumcyjnego daje się silnie we znaki całemu tamtejszemu gospodarstwu społecznemu, a zatem i konsumcyi cukru, gdyż roczna suma premii wynosi aż 110 milionów franków. Zresztą mimo kodeksu karnego bezkarnie operuje tam od czasu do czasu „ring" dla sprzedaży cukru na targu wewnętrznym, którego echem w zeszłym roku był znany proces Jaluzota.

W Rossyi, gdzie kartele są surowo ścigane przez sądy karne, istnieje ukryty w kontyngentowym systemie podatku cukrowego kartel cukrowy pod patronatem państwa.

W Niemczech i u nas organizacye cukrowo-kartelowe są zupełnie jawne, choć nie uznane przez prawo, najbardziej wydoskonalone. Utrzymują one cenę cukru na targu wewnętrznym na wysokości bardzo znacznej, t. j. takiej, w której się mieści prawie całe cło przywozowe. Cło to decyduje o wysokości ceny; gdyby ona wynosiła więcej, niż cena na targu światowym, t. j. cena w Anglii *plus* cło, byłby możliwy obcy import. W granicach cła przywozowego mieści się t. zw. zysk kartelowy. Część z tego zysku płynie wprost do kieszeni producentów, pewna część jednak służy na to, by jeszcze taniej módz sprzedawać cukier, przeznaczony na eksport i stanowi w ten sposób drugą ukrytą premię eksportową (prywatną).

Gdy Anglik płaci za cukier ztąd importowany, niemal połowę tego, co konsument w Austryi, gdy cena światowa jest wskutek kompensaty, jaką mają producenci w premiach i w zysku kartelowym, często niższa od kosztów produkcyi, — oczywistą jest rzeczą, że konsument austryacki funduje Anglikowi znaczną część jego konsumcyi cukru. Trzeba tu jednak zaznaczyć, że premie eksportowe w Monarchii są stosunkowo niskie i nie mogą przenosić 18 mil. koron rocznie.

Jest jednak i odwrotna strona medalu. Wartość eksportu cukru z Monarchii wynosi rocznie około 150 milionów koron. Na 16 milionów centr. metr. produkcyi (w wartości cukru surowego) konsumcya wewnętrzna absorbuje zaledwie niecałe cztery miliony. Dwieście kilkanaście cukrowni w Monarchii przerabia około 100 milionów centr. metr. buraków, co przedstawia wartość przeszło 160 milionów koron. Ogromna to pozycya dla rolnictwa, które nadto — zwłaszcza w krajach sudeckich — głównie dzięki uprawie buraków, może produkować tak znakomity gatunek jęczmienia browarniczego na eksport, że z Niemiec nie będą mogły go wyrugować i najcięższe cła przewozowe, przewidziane w projekcie nowej taryfy. (Wartość eksportu jęczmienia z Monarchii wynosi obecnie około 50 milionów koron). Dalej uprawa buraków daje rolnictwu w odpadkach znakomitą karmę dla bydła. A wreszcie zatrudnienie tylu sił roboczych, a frachty kolejowe, wogóle wszystko to, co potężny, rozgałęziony przemysł przynosi całości gospodarstwa społecznego!

Bezsprzecznie źle jest, że przeciętny mieszkaniec Monarchii konsumuje tylko 8 klg. cukru rocznie, Niemiec 12, Francuz 15, gdy na Anglika przypada aż 40 klg. Źle jest — a w związku z tem stoi niska konsumcya ilościowa — że my płacimy rafinadę po 85 koron za cetnar metr., gdy Anglika kosztuje ona tylko 40—50 szylingów. Proszę sobie jednak na podstawie cyfr, przytoczonych w poprzednim ustępie, wyobrazić, jakie olbrzymie straty poniosłoby gospodarstwo społeczne Monarchii, gdyby naraz w przemyśle cukrowym zapanowało przesilenie, gdyby znaczne zniżenie cła importowego sprowadziło napływ cukru rossyjskiego i uniemożliwiło w obecnej chwili kartel.

Byłaby to prawdziwa klęska, którą rzeczywiście groziłoby spełnienie obecnego żądania Anglików. Domagają się oni bowiem dwu rzeczy: zniesienia premij eksportowych, coby samo nie było niebezpieczne i przyniosłoby więcej pożytku niż szkody, oraz zniżenia cła przywozowego, wynoszącego obecnie 11 zł. w złocie, do 5 marek, czyli mniej więcej 2 zł. w złocie, coby dla naszego cukrownictwa było wprost zabójcze.

Podawszy dziś w krótkości genezę, symptomaty i dyagnozę „cukrówki", następnym razem będziemy się starali wyjaśnić, w czem polega niebezpieczeństwo ze zniżenia ceł przywozowych, oraz dlaczego właśnie od strony zjednoczonych królestw nadciągnęła chmura, niosąca taką burzę. *R. B.*

Z Berlina.

(Działalność berlińskiej policyi politycznej. — Surowy nadzór nad studentami Polakami. — Żale dyrektora berlińskiej „nadsceny", dr. Eversa na niegościnność Galicyi i Węgrów).

W tych dniach ogłosiła policya berlińska sprawozdanie ze swej działalności na polu politycznem za czas od r. 1891 do 1900. W sprawozdaniu tem, obejmującem około 1000 stronic druku, policya zajmuje się głównie ruchem socyalno-demokratycznym a kreśląc obraz jego rozwoju podaje liczby stowarzyszeń i odbytych każdego roku zgromadzeń; nadto podaje uwagi i spostrzeżenia co do środków, uważanych przez siebie za najodpowiedniejsze do zwalczania socyalnej demokracyi.

Sprawozdanie ubolewa przedewszystkiem nad tem, iż zniesienie ustaw wyjątkowych przeciw socyalistom ułatwiło rozwój partyi przewrotowej. Ustęp ten brzmi: „W dziedzinie ważnych dla rozwoju prasy przepisów najdonioślejsze zmiany pociąga za sobą zniesienie ustaw wyjątkowych przeciw socyalistom. Fakt, iż w skutek zniesienia tych ustaw partye przewrotowe poddane zostały pod powszechne obowiązujące ustawy prasowe, ułatwił propagandę socyalno-demokratyczną, i tłumienie jej, zwłaszcza w obec ostrożnego zachowania się prasy socyalistycznej, uniemożliwiał nawet w takich wypadkach, w których ze względu na ogólne stosunki polityczne życzyćby sobie tego należało."

W dalszym ciągu traktuje sprawozdanie o stowarzyszeniach i zgromadzeniach, któremi policya zajmuje się o tyle, „o ile interes policyjny tego wymaga". Wedle sprawozdania policya zwraca tylko szczególną uwagę na „wrogą dla państwa działalność politycznych stowarzyszeń socyalno-demokratycznych, polskich i anarchistycznych", tudzież na działalność „organizacyj zawodowych, stojącym na gruncie nowożytnego ruchu robotniczego". Inne stronnictwa i kierunki polityczne nie przedstawiają dla policyi berlińskiej większego interesu.

W dalszym ciągu zastanawia się sprawozdanie nad sposobami zwalczania ruchu robotniczego i zadanie policyi w tym kierunku określa w następujący sposób: „Od roku 1890 miejsce bezpośredniego tłumienia ruchu socyalno-demokratycznego za pomocą ustaw wyjątkowych zastąpiło pośrednie zwalczanie go na gruncie ustaw istniejących. Śledzenie ruchu socyalno-demokratycznego ułatwionem było z jednej strony przez to, iż stronnictwo to działa jawnie, — z drugiej jednak strony utrudnionem, ponieważ policya musiała dokładnie śledzić postępujący coraz szybciej z roku na rok rozwój partyi, wyrabianie się i pogłębianie jej zasad, rozszerzanie się i urozmaicanie metod agitacyjnych".

Wreszcie podaje sprawozdanie dokładny obraz rozwoju partyi socyalno-demokratycznej, zestawiając skrupulatnie liczby zakładanych stowarzyszeń i odbytych zebrań.

Policya rozwinęła w ostatnich czasach nadzwyczaj surowy nadzór nad studentami Polakami, przedewszystkiem nad tymi, którzy pochodzą z Królestwa Polskiego. Przed kilkoma dniami wtargnęła policya do lokalu p. Raczkowskiego, gdzie się odbywało tajemnicze zebranie studentów i do lokalu pani Miłkowskiej w Charlottenburgu. Agenci policyjni zrewidowali obecnych tu i tam studentów i odwieźli następnie wszystkich w liczbie przeszło 30 do prezydyum policyi, gdzie ich przesłuchano i zatrzymano pod kluczem do dnia następnego. O aresztowaniu polskich studentów w Charlottenburgu pisze *Berliner Ztg.*:

„W Charlottenburgu w lokalu przy ulicy Goethego aresztowano w zeszłą sobotę 27 osób, między niemi 2 damy, odprowadzono je do prezydyum policyi i przez całą noc trzymano w osobnych celach; w niedzielę rano każdą z tych osób odprowadziło dwóch urzędników kryminalnych do domu, gdzie się odbyła rewizya, przyczem zabrano wszystkie papiery prywatne. Potem odprowadzono je znowu do prezydyum policyi, gdzie je przesłuchiwano, a następnie wypuszczono. Oprócz tego u dziesięciu innych osób odbyły się rewizye domowe i przesłuchiwano je w prezydyum policyi".

Dyrektor berlińskiego „Ueberbretlu" dr. Evers opisuje w *Allerdeutsche Blätter* swoją niefortunną wyprawę do Węgier, dokąd udał się ze swojem Towarzystwem, gdy „złość, zawiść i niegodziwa intryga polska" niedozwoliły mu rozbić namiotów „nadsceny" ani w Krakowie, ani we Lwowie, ani w żadnem z galicyjskich miast prowincyonalnych. Na ziemi węgierskiej zamierzał p. Evers urządzić szereg przedstawień najpierw w Koszycach. Tutaj musiał biegać celem uzyskania zezwolenia od Annasza do Kaifasza, od burmistrza do wiceżupana, od dyrektora policyi do starszego żupana i ostatecznie nic nie uzyskał. Gdy takie same wieści otrzymał z Preszowa, Iglo i Miskolacza, postanowił udać się osobiście do Budapesztu i „rozprawić się" z samym szefem rządu węgierskiego. Rzeczywiście, przynajmniej jak sam opisuje, odbył z prezesem gabinetu Szellem dwie konferencye w parlamencie. Pan Szell uznawał „cywilizacyjną" misyę „nadsceny", oświadczył, iż nic nie ma przeciw przedstawieniom i odesłał dr. Eversa do dyrektora ministeryalnego w ministerstwie spraw wewnętrznych dr. Beseredjego, który go przyjął z równą uprzejmością, polecił mu napisać podanie o koncesyę i przyrzekł do hotelu odesłać mu odpowiedź z uwagą, że osobnego pozwolenia wcale nie potrzeba. Dr. Evers tak był swego pewny, że zaraz powrócił do Koszyc i zatelegrafował do magistratów wszystkich miast, w których chciał publiczność uraczyć swoim teatrem, że sam prezydent ministrów zabronił robić jakich bądź trudności. Przez dwa tygodnie czekał wszakże nadaremnio na ową rezolucyę z ministerstwa, a gdy wszystkie telegraficzne urgensy nieposkutkowały, oburzony podobną „gospodarką madziarską" zwinął namioty i powrócił do Berlina.

KRONIKA

Lwów, 20 lutego.

— Pamięci Bohdana Zaleskiego. We środę, 26 b. m., odbędzie się w Kole literacko-artystycznem we Lwowie uroczysty wieczór ku uczczeniu setnej rocznicy urodzin Bohdana Zaleskiego.

Bliższe szczegóły podamy niebawem.

— Wybory do Rady miejskiej. W sali Kasyna urzędniczego odbyło się wczoraj wieczorem zgromadzenie przedwyborcze urzędników. Przewodniczył radca Dworu p. Huth. Po dłuższej dyskusyi wybrano komitet ściślejszy, złożony z 60 członków, którego upoważniono do ułożenia listy 50 kandydatów do Rady miejskiej i do wejścia w kompromisy ze wszystkimi komitetami opozycyjnymi.

— Wydział krajowy zamianował członkami stałej komisyi przemysłowej na bieżącą kadencyę sejmową pp.: Leopolda Baczewskiego, Artura Benisa, Ignacego Drewnowskiego, Jana Frankego, Augusta Gorayskiego, Juliusza Leo, Michała Michalskiego, Arnulfa Nawratila, Bronisława Pawlewskiego, Jana Rottera, Antoniego Stefanowicza, Augusta Sołtyńskiego, Władysława Stesłowicza, Włodzimierza Szuchiewicza, Józefa Wczelaka, Józefa Wereszczyńskiego i Alfreda Zgórskiego.

Pierwsza sesya komisyi w nowym składzie odbędzie się 24 b. m. o godzinie 5 po południu w sali obrad Wydziału krajowego.

Wydział krajowy uchwalił zamawiać w przyszłości kasy ogniotrwałe dla Spółek oszczędności i pożyczek u firm krajowych, a równocześnie wezwał kierownika biura patronatu dr. Stefczyka do usprawiedliwienia, dla czego dotychczas zamawiał kasy u firmy wiedeńskiej.

— Ankieta w sprawie obrotu mlewa odbędzie się 26 b. m. o godzinie 11 rano w gmachu sejmowym.

— Członkiem Rady dla budowy dróg wodnych w miejsce p. Onyszkiewicza, który z tej godności zrezygnował, zamianował Wydział krajowy członka Wydziału krajowego dr. Tadeusza Pilata.

— Fundacya Kochmana. W gmachu sejmowym pod przewodnictwem dr. Wereszczyńskiego odbyła się komisya konkursowa fundacyi Franciszka Kochmana dla literatów. Komisya rozdzieliła do oceny pomiędzy swych członków dzieła, nadesłane na konkurs, mianowicie:

Przydzielono dr. Kubali: dzieło p. t. „Juliusz Kossak", Witkiewicza Stanisława i „Powstanie poznańskie w r. 1848", dr. Rakowskiego Kazimierza.

Dr. Małeckiemu: „Słownik Gwar Polskich" Karłowicza Jana, „Słownik języka polskiego", ułożony pod redakcyą Karłowicza Jana, Kryńskiego Adama i Niedźwieckiego Władysława,

nadto „Pierwiastek ludowy w poezyi polskiej“ Zdziarskiego Stanisława; przydzielono mu także nie nadesłane na konkurs dzieło „Średniowieczna historya naturalna“ dr. Rostafińskiego.

Dr. Wojciechowskiemu: „Historya Nowego Sącza“ ks. Jana Sygańskiego T. J., „Heraldyka polska wieków średnich“ dr. Piekosińskiego Franciszka i „Rycerstwo polskie wieków średnich“ tegoż.

Dr. Radziszewskiemu: „Mikołaj Kopernik“ Birkenmajera L. A.

Dr. Pilatowi: „Zarys ekonomii społecznej“ dr. Daszyńskiej Z., „Przełom w socyalizmie“ i „Własność rolna w Galicyi“ tejże. „Zarys społecznej historyi państwa polskiego“ dr. Gorzyckiego K. J.

Dr. Ćwiklińskiemu: „Na strażnicy“ Krzyżanowskiego A.

Dr. Roszkowskiemu: „Całą siłą“ Kondratowicza S.

D. Dybowskiemu: Suplement do dzieła: „Pogląd na ustrój przyrody“ Zagrzejewskiego J. i „Badanie statystyczne wypadków położniczych“ dr. Maciejewskiego [illegible]

Dzieła: „Maj[illegible]owicza M., „Pierwsza gruntowna metoda [illegible]ry tonów skrzypcowych“ Korz[illegible]iowski[illegible] „Krótki rys życia i cnót ś. p. ks. [illegible]zera, sufragana przemyskiego“ Szelesta [illegible]rynacye“ Epopea Hoszowskiego J. [illegible]n“ tegoż uchwalono ocenić wspólni[illegible]ej sesyi komisyjnej.

— **Powszechne wyk[illegible]ersyteckie.** W piątek, dnia 21 b. m. [illegible]le realnej, ul. Kamienna 2, o godzi[illegible] 8 wieczorem dr. St. Witkowski „E[illegible]y kurs języka łacińskiego“ część II;

w Zakładzie fizycznym, [illegible]gosza 8, o godzinie pół do 8 wieczore[illegible] Uniw. dr. J. Zakrzewski „Nauka o ciep[illegible]eniowanie. Wyobrażenia o istocie c[illegible]

— **Powszechne wyk[illegible]wersyteckie na prowincyi.** W niedz[illegible] 23 lutego:

Brody: dr. Z. Pazdro [illegible]leje żydów w Polsce“;

Drohobycz: proj. W. N[illegible] „O Szekspirze, część II.“;

Kałusz: profesor J. S[illegible] „Początki chrześciańdstwa“;

Przemyśl: dr. Z. S[illegible] „O środkach podniecających“;

Stanisławów: dr. A [illegible] „Założenie Stanisławowa“;

[illegible] dr. J. S[illegible] „O rozmnaża-[illegible]

[illegible]pol: [illegible] „O obserwa[illegible]zy[illegible]cznych“;

[illegible]czów: [illegible] „O mitologii sło[illegible]skiej“

— [illegible] **stacyi kolejowej.** Z dniem [illegible] stacya Paltinoasa, położona na [illegible] kolei lokalnej w obrębie kierownictwa [illegible] w Czerniowcach, ponownie oddaną dla [illegible]u ogólnego.

— **Z Koła literacko-artystycznego.** Na odbytem wczoraj posiedzeniu wydziału Koła uchwalono przyłączyć się do protestu krakowskiego w sprawie witraży sprowadzonych do katedry na Wawelu z Niemiec, z pominięciem utalentowanych artystów polskich.

W pierwszych dniach marca odbędzie się w Kole raut muzyczny, a i nowa serya odczytów rozpocznie się niebawem.

W sobotę, 1 marca, odbędzie się wspólna kolacya dla jednego z najstarszych członków Koła, p. Erazma Świerczewskiego.

— **Galic. Towarzystwo gospodarskie** odbędzie walne zgromadzenie w dniach 10 i 11 marca b. r.

— **Rada nadzorcza** Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych odbędzie swe tegoroczne posiedzenia we Lwowie w dniach 20, 21 i 22 marca.

— **W Kasynie urzędniczem** odbędzie się w sobotę, 22 b. m., przedstawienie amatorskie. Karty wstępu wydawać będzie zarząd co dzień wieczorem aż do piątku godziny 9 wieczorem.

— **Walne zgromadzenie** członków gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego odbędzie się we Lwowie w dniach 28 lutego i następnych r. b. Początek pierwszego posiedzenia o godzinie 10 przed południem.

— **Walne zgromadzenie** członków Towarzystwa przyrodników im. Kopernika odbyło się wczoraj wieczorem. Po odczycie docenta Uniw. dr. Romera o najnowszych podróżach i badaniach bieguna południowego, przystąpiono do wyboru przewodniczącego i zarządu Towarzystwa na r. 1902. Przewodniczącym wybrano prof. dr. Nusbauma, członkami zarządu zaś: prof. dr. Kadyego, dr. Raciborskiego, dr. Zakrzewskiego, dr. Dybowskiego i dr. Wiśniewskiego.

— **Walne zgromadzenie** członków Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczów Uniwersytetu lwowskiego odbędzie się w sobotę, d. 22 b. m., o godzinie pół do 8 wieczorem w sali III Uniwersytetu.

— **Ofiara.** Gremium wyższego sądu krajowego złożyło kwotę 100 K. na przytulisko Brata Alberta, zamiast wieńca na trumnę ś. p. radcy wyższego sądu krajowego Wiktora Strzeleckiego.

— **Na restauracyę** pamiątkowego kościoła w Żółkwi złożyli pp.: Aleksander Schneider 1 K., Edward Tyrawski 40 h., Seredyński 4 K., JE. Roman hr. Potocki 200 K.

— **Z Izby sądowej.** Wczoraj o godzinie 11 minut 55 w nocy zapadł wyrok w sprawie Witolda Regera i tow., o zbrodnię gwałtu publicznego. Trybunał uwolnił wszystkich podsądnych od oskarżenia o zbrodnię gwałtu publicznego; skazał jedynie Witolda Regera za pobicie Apolinarego Migla na 3 dni aresztu, względnie 30 K. grzywny.

△ **Kronika policyjna.** Z piwnicy domu przy ul. Akademickiej 8, skradziono ubiegłej nocy kupcowi p. Klimkiewiczowi kilkadziesiąt flaszek wina rozmaitej jakości.

Dziś około godziny 6 rano przytrzymano w ul. Pełtewnej zarobnika Józefa Pieczarskiego, niosącego worek mąki. Ponieważ Pieczarski nie mógł udowodnić rzetelnej proweniencyi, oddano go do aresztów policyjnych.

Zgubiono: książeczkę gal. Kasy oszczędności nr. 54198, opiewającą na kwotę 120 K.; kartkę zastawniczą filii Banku dla handlu i przemysłu na zastawiony los „Czerwonego krzyża“ ser. 307 nr. 25, oraz pulares z kwotą 13 K. i kluczykiem wertheimowskim.

Dwie łyżeczki srebrne, znaczone literami B. K., skradł dziś rano jakiś chłopiec z otwartej kuchni dr. Z. M., zamieszkałego przy ul. Kopernika 22.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Edward Gruber, urzędnik kolei państwowych, 43 roku życia;

Zofia Szczepańska, w 21 roku życia.

W Kniłyninie na Górce pod Stanisławowem, Kazimierz Zagajewski, kierownik tamtejszej szkoły 5-klasowej, w 38 roku życia.

W Nowym Sączu, Marya z Rischków Garanowa, b. właścicielka hotelu Polskiego w Szczawnicy.

— **Z Krakowa** donoszą: Krakowska spółka tramwajowa otrzymała od Ministerstwa kolei pozwolenie budowy czterech nowych linij, a mianowicie z Rynku do parku Jordana, do rogatek na ul. Długiej i Zwierzynieckiej, oraz do nowego mostu na Wiśle ulicą Starowiślną. Budowa tych linij rozpocznie się zaraz z nastaniem stosownej pory.

Towarzystwo miłośników historyi i zabytków Krakowa odbyło wczoraj walne zgromadzenie pod przewodnictwem prof. St. Krzyżanowskiego. Na wstępie dr. Stanisław Kutrzeba wygłosił odczyt o stosunkach handlowych Krakowa z Flandryą. Po udzieleniu wydziałowi absolutoryum wybrano nowy zarząd. Towarzystwo zamierza wydać ilustrowane monografie zabytków sztuki i kultury Krakowa.

Sekcya skarbowa Rady miejskiej, na wczorajszem posiedzeniu, pod przewodnictwem wiceprezydenta Leo, uchwaliła statut emerytalny dla urzędników i wdów po urzędnikach i słuźbie magistratu.

Nad statutem tym obradowała przed kilka dniami sekcya prawnicza. Sekcya skarbowa poczyniła w nim drobne zmiany stylistyczne; wkrótce wejdzie on na pełną Radę miejską.

Lista wyborcza dla nadchodzących wyborów do rady miejskiej jest już przygotowana. Liczba wyborców w I. kole (inteligencyi) wynosi 3200; w II. (właścicieli realności) 1200; w III. ogółem 1613, z czego na wielki przemysł i handel przypada 90, na rękodzielników 315, na drobnych handlarzy 1149. Lista będzie z końcem miesiąca wystawiona do przeglądnięcia przez uprawnionych. Wybory odbędą się z końcem lub w pierwszych dniach maja.

— **Wyścigi konne w Krakowie.** Sekretaryat wyścigów zawiadamia właścicieli koni wyścigowych, że konie do biegu „Nagrody dyrektoryum“ z dotacyą 4500 K., oraz „Biegu pocieszenia“ z dotacyą 2000 K., zgłaszać można do dnia 1 marca b. r. do godziny 8 wieczorem w sekretaryacie wyścigowym (ul. Wolska 1. 5). Następne zgłoszenia koni do biegu, n. p. „Wielkie krakowskie wiosenne Steeple-chase“ z dotacyą 4500 K., przypadają w dniu 15 kwietnia b. r.

— **Wiadomości o wypadku,** jakiemu miała uledz na ślizgawce p. Katarzyna Kościelska z Miłosławia, rozgłoszonej przez *Posener Tageblatt*, a powtórzonej przez pisma poznańskie, zaprzecza *Dziennik Poznański* we wczorajszym numerze.

— **Próba nowych dział.** Ze Stryja donoszą do jednego z pism porannych: Na przestrzeni między Bilczem a Stryjem odbywały się próby strzelania artyleryi z nowych dział. Na ćwiczenia te przybyła artylerya ze Lwowa oraz siedmiu generałów z komendantem korpusu JE. Fiedlerem.

— **Śmierć wskutek zaczadzenia.** Żona kupca w Nowym Sączu, Henryka Körbla, udając się w nocy z 17 na 18 b. m. na spoczynek, zatkała przedwcześnie zasówkę pieca, w którym były żarzące się węgle kamienne i poniosła śmierć wskutek zaczadzenia.

— **Ze Stanisławowa** telegrafują: Ruch ogólny na szlaku Wygnanka-Skałat podjęto napowrót z dniem dzisiejszym na pociągu nr. 3754.

Ruch ogólny między stacyami Czortków i Husiatyn, szlaku Stanisławów-Husiatyn, jako też na szlaku kolei lokalnej Biała czortkowska-Zaleszczyki podjęto wczoraj napowrót pociągiem nr. 1357 względnie nr. 3656 i 3657.

Dziś podjęto na nowo ruch ogólny między stacyami Potutory i Ostrów-Berezowica, szlaku Halicz-Ostrów-Berezowica.

— **Aresztowanie defraudanta.** Onegdaj w Rzymie przyaresztowano dyrektora „Banca romana“ pod zarzutem sprzeniewierzenia 3 milionów lirów.

— **Wyrok śmierci,** wydany na głośnego rozbójnika bawarskiego, Macieja Kneissla, zwanego „Schachermühlhiasl“, został zatwierdzony. Książę-regent bawarski nie ułaskawił go. Stracenie Kneissla zapomocą gilotyny nastąpi w tych dniach.

Notatki literacko-artystyczne.

„Lud“, organ Towarzystwa ludoznawczego we Lwowie, pod redakcyą dr. Antoniego Kaliny. Tom VII. (1901), zeszyt 4, str. 241—340.

Na czele ostatniego zeszytu siódmego rocznika kwartalnika etnograficznego „Lud“ znajdujemy dokończenie pracy Bronisława Gustawicza p. t. „O ludzie Podduklańskim w ogólności, a Iwoniczanach w szczególności“, (zabawy, pieśni i gadki). Następnie Jan Jakóbiec daje „Przyczynek do oznaczenia granicy Lachów“. Słotwinianie (w pow. żywieckim) znają i odróżniają „Ślezioków“, „Słowioków“, „Ruśnioków“ i „Lachów“. Ci ostatni mieszkają „hań na dole“ na północ od linii, łączącej Oświęcim, Kęty, Wadowice i Kalwaryę. Za centrum „Lachów“ uważają Słotwinianie okolice Krakowa.

W dokończeniu pracy Józefa Schnajdera „Z kraju Huculów“ znajdujemy słowniczek, opisanie łowiectwa wraz z przesądami i trzy modlitwy z dawnych czasów, dziś jeszcze odmawiane przez wiekowych Huculów; w artykule zaś Seweryna Udzieli „Cepy“ opisanie tego narzędzia rolniczego (bardzo ciekawy jest sposób wymierzania długości części cepa) wraz z kwestyonaryuszem.

Julian Jaworski daje przyczynek do słownika lwowskiej gwary złodziejskiej p. t. „Kumać po lembersku“. Wśród przytoczonej przez autora literatury przedmiotu zauważyliśmy opuszczenie rzadkiej książeczki E(streichera) K(arola) p. t. „Gwara złoczyńców“ (odbitka z *Gazety Polskiej*. Warszawa 1867, *in* 8°, str. II. + 47). — Bronisław Gustawicz podaje szereg „Zabobonów myśliwskich“. Następnie Michał Żmigrodzki streszcza „Dwa odczyty“ swoje, miane na kongresie folklorystów w Paryżu w r. 1900. Pierwszy z nich tyczy się „Historyi pierwotnej religii“ (zajmuje się w nim autor symbolem zwanym „suastyką“). Rzecz tę ilustruje tablica archeologiczna i karta z rysunkami „suastyki“. Drugi — traktuje „O megalitach w Europie“. Jest to właściwie zapytanie, zwrócone do kongresu folklorystów w kwestyi wyjaśnienia megalitów.

Ostatnim artykułem jest artykuł Kazimierza Karczmarczyka p. t. „Proces o „czarostwo“ w roku 1688 i 1689“, zawierający bardzo ciekawe wyciągi z archiwum miejskiego w Wiśniczu Nowym. Jest to zarazem i przyczynek do badań językowych, autor bowiem dodaje, iż „język procesu w niczem prawie nie różni się od obecnej gwary ludowej w okolicy Wiśnicza“.

W rubryce „Rozmaitości“ znajdujemy następujące notatki: Przyczynek do „mętowania“ (J. Jakóbca), W sprawie „Hagady“ (dr. Fr. Kr.), Gregorjanki czyli gregoły (Br. Gustawicza), Lek na chorobę skórną (dr. Fr. Kr.) i „Konik Zwierzyniecki“ (J, Smołki), — w rubryce zaś „Rozbiory i Sprawozdania“ — recenzye dr. Leciejewskiego, dr. Z. Gargasa, H. Ułaszyna i S. Udzieli. Kończą zeszyt „Sprawy Towarzystwa“ (na str. 339 jest streszczenie odczytu niżej podpisanego p. t. „Przegląd teoryi mitologicznych“) i nekrolog ś. p. dr. Klemensa Kochlera (St. Z.),

Henryk Ułaszyn.

Pałac hr. Lanckorońskiego. Od kilku dni odbywają się w Wiedniu t. zw. „Kunstwanderungen“, to jest zwiedzanie przez publiczność prywatnych zbiorów artystycznych za opłatą na cel dobroczynny. Cała arystokracya, posiadająca w Wiedniu zbiory artystyczne, oddała je na pewne oznaczone dni komitetowi do rozporządzenia. Wczoraj zwiedzała publiczność pałac hr. Karola Lanckorońskiego przy Jacquingasse, a ścisk był tak wielki, że wreszcie komitet polecił zamknąć wejście. U tak znakomitego znawcy, jak hr. Lanckoroński, podziwiać można nie tylko obfitość dzieł sztuki pierwszorzędnej wartości, ale także znakomity ich układ. To też pomiędzy zwiedzającymi znaleźli się pierwszorzędni znawcy i niemal wszyscy mieszkający w Wiedniu artyści. Wszyscy byli pod wrażeniem skarbów artystycznych, nagromadzonych z takim smakiem i znawstwem; podziwiano klatkę schodową, pokój jadalny z obiciami niderlandzkiemi z czasów Ludwika XIV, wielką hallę. Znawcy oglądali i zachwycali się licznemi dziełami sztuki, mianowicie rzeźbami, obrazami i rysunkami Tilgnera, Alta, Makarta (młodzieńczy portret pani domu), Böcklina (Triton), Petenkofera, Lenbacha i t. d., i t. d.

W Wiedniu wznowiono z wielkim sukcesem śliczną operę Boieldieu „Biała dama“, która mimo 77 roku życia nie straciła nic na swym wdzięku.

W Wiedniu gości obecnie w teatrze An der Wien trupa włoska, której gwiazdą jest panna Barientro. Krytyka nie wyraża się zbyt pochlebnie o produkcyach włoskich śpiewaków.

P. Andrzej Marek, autor „Wiecznej bajki“, napisał nowy dramat w 4 aktach p. t.: „Pieśniarz“. Sztukę tę wystawić ma dyrektor teatru łódzkiego, p. Grubiński, przedtem jednak „Pieśniarz“ ukaże się na scenach lwowskiej i krakowskiej.

Kisielewski, znany autor dramatyczny, przybył do Warszawy, gdzie w „Filharmonii“ wygłosi odczyt o teatrze japońskim. W teatrze krakowskim grają właśnie jego „Karykatury“.

W Paryżu obiega wiadomość, że administrator Komedyi francuskiej, J. Claretie, zniżony ciągłym konfliktem z artystami ustąpi niebawem, a miejsce jego zajmie p. Carré, zdolny dyrektor Opéra comique, któregoby znowu zastąpił p. Capoul, sławny niegdyś śpiewak, a dziś naczelny reżyser Wielkiej opery.

Z Paryża telegrafują, że na koncercie w Lamoureux odniosła wielki sukces p. Wanda Landowska.

Z teatru. Z opery Erazma Dłnskiego „Urwasi“ odbywają się codziennie próby ensemblowe; premiera w przyszłym tygodniu. Kompozytor przybywa w sobotę do Lwowa.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek, pierwszy gościnny występ panny Bel Sorel, po raz dwunasty „Cyganerya“, opera w 4 aktach Pucciniego.

W piątek po raz pierwszy „Przy telefonie“, sztuka w 2 aktach Andrzeja de Lorde i Karola Foley; po raz pierwszy „Piękna ogrodniczka“, fragment sceniczny w 1 akcie przez Stanisława Krzywoszewskiego i po raz pierwszy „Miły gość“, komedya w 1 akcie Jerzego Courtelina; przekład Zofii Wójcickiej.

W sobotę „Carmen“, opera w 4 aktach J. Bizeta. Drugi gościnny występ Bel-Sorel i występ gościnny Mikołaja Lewickiego.

W niedzielę o godzinie 3 po południu „Tamten“, sztuka w 5 aktach Józefa Maskoffa.

Wieczorem o godzinie pół do 8, po raz szósty „Latający Holender“, romantyczna opera w 3 aktach R. Wagnera. Przedostatni gościnny występ E. Guszalewicza i występ gościnny Eugenii Strassernównej.

W poniedziałek, po raz drugi „Przy telefonie“, sztuka w 2 aktach A. de Lorde i K. Foley; po raz drugi „Piękna ogrodniczka“, fragment sceniczny w 1 akcie przez St. Krzywoszewskiego i po raz drugi „Miły gość“, komedya w 1 akcie Jerzego Courtelina, przekład Zofii Wójcickiej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Towarzystwo wzajemnej pomocy obywatelskiej w Krakowie. Z Krakowa piszą: Ciężkie warunki ekonomiczne rolnictwa i chęć przyjścia im z pomocą bodaj w pewnym kierunku przy zastosowaniu organizacyi zbiorowej, opartej na assocyacyi, dały inicyatywę do utworzenia „Towarzystwa wzajemnej pomocy obywatelskiej w Krakowie“ stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką. Towarzystwo ma na celu udzielania członkom swoim pomocy prawnej, technicznej, finansowej i handlowej, dla utrzymywania i rozwoju ich gospodarstw rolnych, a to przez porządkowanie stosunków majątkowych własności ziemskiej, dostarczanie kredytu dla członków swych posiadających własność rolną, organizowanie i przeprowadzanie parcelacyi na rachunek członków Towarzystwa; pośredniczenie we wszelkich sprawach i transakcyach dla członków Towarzystwa; w celu utrzymania, lub rozwoju ich gospodarstw rolnych; nabywanie w powyższych celach majętności ziemskich na rzecz Towarzystwa. Doprowadzenie do skutku tej instytucyi zawdzięczać należy tak czynnemu w sprawach publicznych i zasłużonemu dr. Paszkowskiemu, prezesowi Rady powiatowej krakowskiej.

Z szerokiego zakresu działania Towarzystwa najbardziej aktualnym na razie będzie ustęp *c* §. 2 t. j. parcelacye, zwłaszcza częściowe, które mają być przeprowadzone o ile okaże się nieodzownym środkiem do utrzymania przy majątku właściciela a członka Towarzystwa. Parcelacya taka da z jednej strony właścicielowi większej własności możność uregulowania przeciążonej hipoteki i umożliwi dalsze utrzymanie się przy ziemi w zmniejszonym wprawdzie obszarze, ale w dogodniejszych warunkach, z drugiej zaś spełni Towarzystwo doniosłe zadanie, ułatwiając włościanom nabycie ziemi z tą gwarancyą, że nabędą oni grunta wolne od ob-

ciążeń na warunkach jak najdogodniejszych a z możliwem zaoszczędzeniem kosztów zwykle tak znacznych dla parcelującego i parcelanta. Wyłącznie parcelacyjnemi sprawami zajmuje się już Bank parcelacyjny we Lwowie; pewnego rodzaju jednak taka decentralizacya instytucyi parcelacyjnej jest pożyteczną w interesie samej sprawy. W sprawach tych bowiem nieodzowną jest znajomość stosunków lokalnych i to tak dla oceny, czy i o ile parcelacya jest potrzebną, jak i z praktycznych względów przeprowadzenia samego interesu. Uznając te względy i uzasadnioną potrzebę takiej instytucyi w Krakowie, przyrzekł Bank krajowy nowemu Towarzystwu poparcie swe analogicznie, jak to uczynił co do Banku parcelacyjnego we Lwowie. Zgromadzenie konstytuujące odbyło się dnia 14 b. m. w sali obrad wydziału powiatowego w Krakowie pod przewodnictwem p. Stefana Sękowskiego, prezesa Rady powiatowej mieleckiej. Po wyczerpującej dyskusyi nad statutem, którego referat objął p. Józef Strzyżowski, wybrało zgromadzenie radę nadzorczą, w której skład weszli: dr. Franciszek Paszkowski, Karol Czecz, Stefan Sękowski, Jan Skirliński, dr. Jan Hupka, ksiądz Józef Łobczowski, Franciszek Wójcik, dr. Stefan Skrzyński, Maryan Dydyński.

Rada nadzorcza ukonstytuowała się wybierając prezesem p. Stefana Sękowskiego, wiceprezesem p. Jana Skirlińskiego, delegując do dyrekcyi dr. Stefana Skrzyńskiego. Członkami dyrekcyi wybrani zostali p. Mieczysław Sędzimir i pan Józef Strzyżowski, były dyrektor Banku parcelacyjnego we Lwowie.

Udział jeden ustanowiono na 100 koron; wpisowe 6 koron, dla włościan biorących udział w parcelacyi zniżono na 1 koronę. Suma zgłoszonych udziałów w pierwszym dniu dochodzi do 10.000 koron.

Biuro Towarzyztwa umieszczone będzie na razie przy ul. Pijarskiej l. 1.

Berlin, 20 lutego. *(Telegram)*. *Reichsanzeiger* ogłasza rozporządzenie, na podstawie którego §. 21 ustawy, tyczący się biura bydła i oględzin mięsa wchodzi w życie z dniem 10 października b. r. Paragraf ten zakazuje używać przy przyrządzaniu mięsa artykułów lub sposobów przyrządzania, szkodliwych zdrowiu, — zabrania również sprowadzania takich artykułów lub mięsa, w taki sposób przyrządzonego z zagranicy.

Targ zbożowy.

Lwów, 20 lutego. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. *loco* Lwów. Pszenica gotowa 8·80 do 9·—, pszenica na termina —·— do —·—, żyto gotowe 6·70 do 6·85, żyto na termina —·— do —·—, owies obroczny gotowy 6·80 do 7·20, owies obroczny na termina —·— do —·—, jęczmień pastewny 5·50 do 5·75, jęczmień browarniczy 6·50 do 6·75, rzepak 13·50 do 14·—, lnianka 11·— do 11·50, groch pastewny 7·50 do 7·75, groch do gotowania 8·50 do 13·—, wyka 7·75 do 8·50, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·— do 6·25, hreczka 6·75 do 7·50, kukurudza nowa 5·90 do 6·10, kukurudza stara —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 58·— do 65·—, koniczyna biała 50·— do 100·—, koniczyna szwedzka 50·— do 95·—, tymotka 28·— do 36·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy *paritas* Tarnopol 16·50 do 16·75, za 50 litr. *paritas* Tarnopol na termin 16·— do 16·25, waranty —·— do —·—.

Usposobienie co do pszenicy i owsa dobre, co do żyta słabsze.

OSTATNIA POCZTA

Pan Minister skarbu dr. Böhm-Bawerk przybył wczoraj do Budapesztu i odbył z członkami gabinetu węgierskiego, wspólnie zaś z prezydentem ministrów Szellem i ministrem skarbu Lukacsem dłuższe konferencye w sprawie cukrowej. O godzinie 2 po południu dr. Böhm-Bawerk odjechał z powrotem do Wiednia.

Z Tryestu donoszą, że także wczorajszy dzień minął zupełnie spokojnie.

Pod przewodnictwem naczelnego prezesa regencyi Gosslera odbyła się w Gdańsku onegdaj konferencya, w której wzięli udział obaj prezesi regencyj, kilku landratów i kilkunastu właścicieli dóbr oraz fabrykantów. Naradzono się — jak donoszą dzienniki niemieckie — nad dalszemi zarządzeniami dla wzmocnienia niemczyzny w Prusach królewskich, koniecznych ze względu „na rozwój polonizmu, który doznając silnego poparcia z zewnątrz, występuje coraz nieprzyjaźniej przeciw Niemcom.“

We Włoszech wywiązało się przesilenie ministeryalne. Mianowicie minister robót publicznych Giusso podał się do dymisyi, według dzienników, z powodu przedłożenia o rozwodach i rozszerzenia się strejku urzędników kolejowych. Dzienniki notują pogłoskę, że także minister skarbu i minister spraw zewnętrznych podadzą się do dymisyi.

Wypadki w Barcelonie i okolicy przybierają coraz poważniejszy, właściwie rzecby już należało, rozpaczliwszy charakter. Katalonia raz po raz bywa w ostatnich czasach wstrząsana rozruchami, — obecnie jednak rozruchy przybrały rozmiary tem większe, iż rozwinęły się na tle ogólnego strejku, przyczem strejkujących poparły wszystkie żywioły niezadowolone.

Temps pisze z okazyi 3 rocznicy objęcia rządów przez prezydenta Loubeta, że jego stanowczość, roztropność i gorliwe wypełnianie obowiązków zmusiły nawet przeciwników jego do zupełnego milczenia, a pozyskały dlań szacunek monarchów europejskich.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 20 lutego. Dzisiejsze posiedzenie Izby posłów rozpoczęło się o godzinie 11 min. 15.

Prezydent Izby podaje do wiadomości podziękowanie Najd. Arcyksięcia Rainera za manifestacyę gratulacyjną.

Następnie odczytano interpelacye i wnioski, między innemi p. Wolfa i tow. do P. Prezydenta Ministrów w sprawie wywozu koni z Austro-Węgier do południowej Afryki. Interpelanci zapytują, czy P. Prezydent Ministrów skłonny jest porozumieć się w tej sprawie z węgierskim prezesem gabinetu i celem strzeżenia neutralności państwa wstrzymać wywóz koni, przeznaczonych dla Anglii, do Afryki południowej.

P. Peschka i tow. interpelują w sprawie akcyi przedsięwziętej ze strony niektórych właścicieli młynów austryackich i węgierskich w sprawie przywrócenia obrotu mlewem. Interpelanci wskazują na to, że do tej akcyi przyłączyły się niestety niektóre Izby handlowe i zapytują, czy P. Prezydent Ministrów zamierza, uwzględniając tę agitacyę, starać się z okazyi odnowienia ugody, by obrót mlewa został napowrót zaprowadzony, co jednak sprzecznem jest z ustawą i musiałoby być załatwione w drodze ustawodawczej.

P. Breiter i tow. interpelują P. Ministra handlu w sprawie usunięcia ze służby pewnego oficyała pocztowego przez dyrekcyę pocztową we Lwowie.

Następnie przystąpiono do porządku dziennego, t. j. do generalnej dyskusyi budżetowej.

Pierwszy zabiera głos p. Gregr. Mowca wywodził, że z pewnością nie możnaby Rządowi większej sprawić niespodzianki i większej radości, jak tem, gdyby Czesi głosowali za budżetem. Mowca zapytuje jednak P. Prezydenta Ministrów, czy on sam sądzi że zasłużył na takie wotum zaufania ze strony narodu czeskiego. Jako sprawiedliwy i sumienny człowiek, powinien P. Prezydent Ministrów sam sobie zadać pytanie, czy co dobrego zrobił dla narodu czeskiego. Naturalnie musi sobie odpowiedzieć, że zrobił tylko bardzo wiele złego i wyrządził wiele krzywd narodowi czeskiemu. Obecny Prezes gabinetu — mówił dr. Gregr — był członkiem rządu hr. Claryego, który zniósł rozporządzenia językowe hr. Badeniego, a te miały być pierwszym krokiem ku sprawiedliwemu traktowaniu Czechów. Jednakże po tym pierwszym akcie, nastąpił znowu szereg krzywd i niesprawiedliwych czynów. Nawet uciekano się do pomocy pospólstwa. Najwyższą władzę państwową — mówił dr Gregr — zastraszono. I znowu jednem pociągnięciem pióra zabrano Czechom wszystko, co im przyznano przedtem. Z tego już wynika jakie stanowisko mogą Czesi zająć wobec P. Prezydenta Ministrów: stanowisko najostrzejszej opozycyi.

Po długiej mowie p. Gregra zabrał głos p. Hagenhofer.

Posiedzenie trwa dalej.

Wieden, 20 lutego. Po wczorajszem posiedzeniu Izby posłów ukonstytuowała się specyalna komisya dla zajść tryesteńskich, wybierając przewodniczącym p. Skenego.

Wiedeń, 20 lutego. *Reichsrathscorresp.* ogłasza pod datą wczorajszą: „Dziś popołudniu odbyło się posiedzenie komitetu, wybranego przez wolne Zjednoczenie posłów, dla sprawy cukrowej. Komitet będzie obradował dalej przez najbliższe dni, poczem złoży sprawozdanie w plenum Zjednoczenia. W obec doniesień dzienników o czynnościach tego komitetu, kładziono nacisk na to, by stanowisko jego do konferencyi brukselskiej nie zostało fałszywie zrozumiane. Wolne Zjednoczenie nie jest komisyą wybraną przez Izbę i nie posiada pełnomocnictwa do stawiania merytorycznych wniosków, zadanie jego polega na tem, by utrzymać związek informacyjny między Rządem a tymi posłami, którzy uważają za swój obowiązek śledzić z uwagą bieg tej sprawy.

Wiedeń, 20 lutego. *Slavische Corresp.* donosi: Rząd wysyła na walne zgromadzenie Towarzystwa przemysłowców cukrowniczych, które dziś odbędzie się w Pradze, radcę sekcyjnege w ministerstwie handlu, Carmine, który poinformuje się o żądaniach przemysłowców cukrowniczych czeskich i ewentualnie przedstawi stanowisko Rządu w tej sprawie.

Wielki Waraždyn, 20 lutego. Pociąg osobowy kolei wicynalnej wykoleił się między stacyami Gyepes i Nyaorlo. Lokomotywa runęła z nasypu i pociągnęła za sobą wagony. Zginęły 2 osoby z personalu kolejowego i budnik. Pewien podróżny jest lekko ranny.

Warszawa, 20 lutego. *(Tel. pryw.)*. *Kuryer Warsz.* donosi, że do redakcyi tego pisma przybył p. Maurycy Tessier korespondent pisma *l'Echo de Paris* i innych dzienników paryskich. Przyjechał on do Warszawy w celu utworzenia tu stałego biura informacyjnego dla prasy francuskiej, która dopiero dziś w obec wzmożonego prądu antiniemieckiego uczuła, jak mało ma wiarygodnych wiadomości o stosunkach polskich. Z rozmowy z p. Tessier odniosła redakcya wrażenie że zapatruje się on poważnie na swoją misyę i może należycie wywiązać się z zadania.

Berlin, 20 lutego. W parlamentarnej komisyi dla taryfy cłowej posłowie Schwerin (konserwatysta), Herold (centrum) i Kardor (konserwatysta) przedłożyli t. zw. wniosek kompromisowy do projektu ustawy o taryfie cłowej. Według tego wniosku minimalne cło dla pszenicy i orkiszu ma wynosić 6, od żyta, jęczmienia i owsa 5 i pół marek, maksymalne cło od pszenicy i orkiszu 7 i pół, od żyta, jęczmienia i owsa 7 marek. P. Gottheim stawia wniosek, domagający się zatrzymania dotychczasowych ceł. P. Bebel wnosi zupełne zniesienie ceł zbożowych. P. Gottheim w dłuższem przemówieniu uzasadniał swój wniosek, wyrażając przekonanie, że proponowane cła na nic się nie przydadzą rolnictwu, a przemysłowi wyrządzą szkodę. Pp. Speck i Hein (z centrum) domagają się ustanowienia minimalnego cła także dla chmielu. P. Kanitz zapowiada podobny wniosek co do mąki. Badeński dyrektor ministeryalny oświadczył, że całe księstwo Badeńskie jest przeciwne podwyższeniu cła poza projekt rządowy. P. Herold wskazał na wniosek kompromisowy, który uwzględnia różnorodne życzenia. Jeśli rząd na wniosek ten nie zgodzi się, to na rząd spadnie odpowiedzialność za niedojście do skutku przedłożenia. Minister hr. Posadowsky oświadczył wkońcu, że na dzisiejszem posiedzeniu złoży oświadczenie imieniem całego rządu.

Na tem dyskusyę odroczono.

Berlin, 20 lutego. Parlamentarna komisya budżetowa obradowała wczoraj nad budżetem wyprawy do Azyi wschodniej. Uchwalono wniosek p. Richtera, domagający się skreślenia kwoty 4,900 000 marek przeznaczonej na koszta ekspedycyi; tak samo i drugi wniosek Richtera, aby zupełnie skreślić żądaną kwotę miliona koron na okręty, okrążające porty wschodnioazyatyckie uchwalono. Natomiast odrzucono rezolucyę Richtera i Bachema, domagającą się ry hłego zmniejszenia lub zupełnego zniesienia brygady wschodnio azyatyckiej.

Jałta, 20 lutego. Stan zdrowia Tołstoja pogorszył się. Chory onegdajszej nocy mało spał. Lekarze stwierdzili znaczny upadek sił. Przytomność jest zupełna.

Paryż, 20 lutego. Półurzędowo donoszą, że stosownie do niedawnej umowy wysłana będzie przez Francyę i Marokko komisya do oazy Figig. Komisya ta załatwi na miejscu ewentualne spory graniczne.

Konstantynopol, 20 lutego. Wiadomość o uwolnieniu miss Stone nie sprawdza się.

Pekin, 20 lutego. Cesarzowa wdowa przyjęła w ubiegłą niedzielę, po raz pierwszy po powrocie, cudzoziemców nie należących do ciała dyplomatycznego, na posłuchaniu.

Wypadki w Hiszpanii.

Nizza, 20 lutego. Jeden z francuskich dzienników doniósł był, że Don Jaime de Bourbon, syn Don Carlosa, miał wydać przywódcom karlistów rozkaz, aby przygotowali się do bliskiego powstania karlistów, które zacznie się w Katalonii. Książę Jaime, bawiący obecnie w Nizzy zaprzeczył temu doniesieniu. Książę oświadczył wobec swego adjutanta Olezabela, że ponieważ pozostaje w służbie cara, jest ten samem zobowiązany trzymać się zdala od politycznych spraw swego kraju, dopóki nosi uniform rossyjski. (Don Jaime jest oficerem rossyjskiego pułku przybocznej gwardyi huzarów).

Madryt, 20 lutego. Agencya Fabra donosi z Barcelony, że wczoraj około godz. 8 wieczorem słychać było na ulicach i placach nieprzerwany ogień karabinowy. Pewien żandarm został zabity a oficer raniony. Sytuacya pogarsza się. Przychodzi do licznych starć między strejkującymi a żandarmeryą, przyczem z obu stron padają strzały. Kilka osób odniosło rany. Splądrowano kilka składów pieczywa. Strejkujący zagrozili śmiercią drukarzom, którzy chcieli podjąć pracę i chcieli zburzyć drukarnie. Redaktorzy dzienników postanowili zawiesić wydawnictwo aż do czasu, gdy rozruchy ustaną. Fabryki kauczuku, które jeszcze były w ruchu, zamknięto, co strejkujący uważają za wielki tryumf. — Anarchistę Bomafulla odstawiono do więzienia.

Madryt, 20 lutego. Wiadomości nadeszłe z Barcelony, wywołują tu wielkie wzburzenie. W Madrycie zabroniono sprzedawania gazet. Towarzystwo Czerwonego Krzyża otrzymało nakaz utrzymywania w pogotowiu swych urządzeń i materyałów. Obawiają się, że strejk rozszerzy się na prowincyę Saragossę, a w dalszym rozwoju obejmie całą Hiszpanię. Opozycyjne stronnictwa parlamentu uchwaliły oświadczenie, że rząd nie jest zdolny do uśmierzenia zatargu i powinien być zastąpiony przez inny silniejszy gabinet. Oświadczenie to będzie przedmiotem dyskusyi w kortezach.

Madryt, 20 lutego. W Izbie deputowanych na zapytanie dep. Romera oświadczył minister sprawiedliwości, że według ostatnich depesz urzędowych, nadeszłych z Barcelony, położenie jest niezmiennie groźnem.

Barcelona, 20 lutego. Uniwersytet i szkoły zamknięte. Aresztowano członków wydziału i dyrekcyi Zjednoczenia robotnic. Lokal zgromadzenia robotnic zamknięto. Uwięziono anarchistkę Teresę Charenunt. Zarządzono wiele aresztowań. Oficer żandarmeryi, raniony wczoraj, oraz przedsiębiorca, który wczoraj otrzymał ranę sztyletem, zmarli. Podczas onegdajszych zaburzeń pewien młody człowiek dał 14 strzałów rewolwerowych do wojska. Wojsko dało ognia, nie trafiło jednak napastnika. Wydalony z Francyi anarchista włoski Very jest ranny. W Sabadell, Manresa i Carassa wzburzenie wzrasta. W San Martin strzelano z okien do żołnierzy. Tłum wybudował barykady, wojsko zdobyło je bagnetami. Wiele osób raniono. W Badalona usiłowali ekscedenci spowodować wykolejenie wagonów tramwayowych. Z okien domów strzelano do kawaleryi. Zarządzono liczne aresztowania. Wiele osób odniosło rany. W Sabadell członkowie kongregacyi maryańskiej musieli w przebraniu uciekać przed roznamiętnionym tłumem, który podpalił klasztor.

Barcelona, 20 lutego. Ruch handlowy prawie zupełnie ustał. Patrole wojskowe przeciągają ulicami i od czasu do czasu bronią rozpędzają tłumy. Przybyły tu dwa pułki piechoty. Wczoraj nie przywieziono na targ żadnych prowiantów; brak mięsa i chleba. Na bulwarach przyszło do starcia między strejkującymi a wojskiem. Z obu stron strzelano.

Wiedeń, 20 lutego 1902. — Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 697·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 715·—, Akcye Anglobanku 285·—, Akcye Unionbanku —·—, Akcye Länderbanku 432·50, Akcye Bankvereinu 463·—, Akc. Bodencredit 958·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego —·—, Akcye Kolei państwowych 677·25, Akcye Kolei Południowej 73·—, Akcye Tramway *A)* 287·—, Akcye Tramway *B)* 283·—, Akcye Kolei Elbethal 472·—, Akcye Kolei Północnej 5680·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 570·—, Akcye Alpiny 404·—, Akcye Rima Muranyi 513·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1518·—, Akcye Fabryki broni 333·50, Akcye Tureckie tytoniowe 300·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 96·65, Renta majowa 101·60, Austryacka Renta koronowa 98·75, Węgierska Renta koron. 97·—, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 95·—, 4 prc. Listy Banku krajoweg· 94·65, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 100·75, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 94·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98·75, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109·75, 4-prc. Gal. Obligacye propinacyjne 98·05, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 96·40, 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 92·75, Losy tureckie 110·75, Marki 117·27, Ruble 253·50.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

Nadesłane.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych,

obowiązujący z dniem 15. lipca 1901 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest podług czasu środkowo-europejskiego).

przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]

Pociągi posp. (o godzinie)	Pociągi osob. (o godzinie)	
12·15		Z Czerniowiec, Itzkan, Constancy, Bukaresztu.
2·31		Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Rzeszowa, Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	3·35	Z Podwołoczysk, Tarnopola, Grzymałowa.
	6·10	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	6·46	Z Brzuchowic (codziennie od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ włącznie).
	7·45	Z Janowa.
	8·00	Z Tarnopola (Krasnego, Brodów).
	8·10	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	8·50	Z Krakowa, Zagórza, Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Orłowa od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$, Tarnowa, Pesztu.
	11·45	Z Rzeszowa, (Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla).
	11·55	Z Stanisławowa, (Köresmezö, Potutor, Chodorowa).
	12·55	Z Janowa.
	1·10	Z Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, (Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$)
1.35		Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Tarnowa, Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka, Chabówki i Zakopanego.
1·45		Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Gałacu, Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
2·35		Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola i Brodów.
	3·14	Z Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	4·40	Z Sambora, Borysławia, Drohobycza, Stryja.
	5·35	Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5·40	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa.
	5·50	Z Krakowa, Berlina, Wrocławia, Wiednia, Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Sambora, Chyrowa.
	6·00	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	7·36	Z Brzuchowic, (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedzielę i święta).
8.40		Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Lubaczoczowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla, Orłowa (od $^{1}/_{7}$ do $^{15}/_{9}$).
	8·50	Z Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ codziennie).
	9·00	Z Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Husiatyna Potutor, Köresmezö.
	9·41	Z Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$)
	9·50	Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10·20	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.
	10·50	Z Ławocznego, Pesztu, Chyrowa, Kałusza, Borysławia.

na dworzec „Podzamcze“

Pociągi posp.	Pociągi osob.	
	3·12	Z Podwołoczysk, Grzymałowa, Tarnopola.
	7·40	Z Tarnopola i Brodów.
2·20		Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Grzymałowa i Brodow.
	5·11	„ „ „ Zaleszczyk, Kopyczyniec, Podwysokiego i Brodów.
	10·02	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.

odjeżdżają ze Lwowa [dworca głównego]

Pociągi posp. (o godzinie)	Pociągi osob. (o godzinie)	
12·45		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa.
2·51		Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukaresztu, Constancy.
	4·15	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora
	5·45	Do Brzuchowic, (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ codziennie).
	6·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
	6·30	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Borysławia.
8·30		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Lubaczowa, Orłowa, Chabówki, Zakopanego (od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	8.40	Do Krakowa, Bogumina, Warszawy, Chyrowa, Przeworska, Rozwadowa, Tarnowa, Stróże, a od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$ włącznie. Sanoka, Rymanowa, Iwonicza i Jasła.
	9·00	Do Skolego, Chyrowa, Kałusza, (do Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$)
	9·15	Do Janowa.
	9·25	Do Podwołoczysk, Brodów, Grzymałowa, Kozowy.
	10·20	Do Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	10·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Potutor.
	1·25	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
1·55		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Brodów), Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
	2·15	Do Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
2·40		Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
2·55		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Jasła, Chabowki Zakopanego.
	3·05	Do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Sambora i Chyrowa (do Skolego tylko od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·15	Do Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·26	Do Brzuchowic (codziennie od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$).
	3·30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia.
	6·10	Do Stanisławowa.
	6·20	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Orłowa (od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$), Tarnowa, Chyrowa, Mezö Laborcza i Pesztu
	6·30	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w dnie powszednie, od $^{15}/_{9}$ do $^{30}/_{4}$ 1902 codziennie).
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Chyrowa, Kałusza.
	7·10	Do Tarnopola i Brodów.
	7·25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·52	Do Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·30	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	10·30	Do Czerniowiec, Itzkan.
	11·00	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa, Tarnowa, Chyrowa, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Zakopanego i Wieliczki.
	11·10	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec Grzymałowa, Zaleszczyk i Podwysokiego.

z dworca „Podzamcze“

Pociągi posp.	Pociągi osob.	
	6·43	Do Podwołoczysk, Brodów, Kijowa, Odessy, Kopyczyniec
	9·42	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec i Zaleszczyk. małowa, Kozowy.
2.08		Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały Iwania pustego, Grzymałowa, Kijowa i Odessy.
	7·32	Do Tarnopola i Brodów.
	11·32	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Podwysokiego i Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna jest oznaczoną ramkami. Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. W mieście wydają bilety jazdy: „Zwykłe bilety Ajencya dzienników J. St. Sokołowski w pasażu Hausmanna l. 9 od 7-mej rano do 8-mej godziny wieczorem, zaś zwykłe i wszelkiego innego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. biuro informacyjne c. k. kolei państwowych (ulica Krasickich l. 5, w podwórzu, schody II. drzwi Nr. 52) w godzinach urzędowych (8—3. w święta 9—12“).

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 20. lutego 1902.

	płacą K.	płacą h.	żądają K.	żądają h.
	waluta koron.			
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.) Ex dividende 20 kor.	535	—	550	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	350	—	380	—
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (400 kor.)	422	—	428	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	576	—	586	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	100	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	350	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 kor. (bez kuponu bieżącego)				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	109	50	—	—
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	98	60	99	30
„ „ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	94	—	—	—
„ kraj. 4½% „ los. w 51 l	101	—	101	70
„ „ 4% „ los. w 57 l.	94	30	95	—
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	95	—	95	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	95	—	95	70
4% los. w 56 lat	94	60	95	30
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	97	80	98	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	—	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	101	50	102	20
„ „ „ 4½% (3 em.)	99	80	100	50
„ „ „ (4 em.) 4%	94	—	94	70
Kolej. lokalne ditto 4% po 200 kor.	94	—	94	70
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 kor. z roku 1893	96	30	97	—
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	92	50	—	—
„ „ „ 4½% „ 200 „	98	30	99	—
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	74	—	80	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 kor.)	—	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	17	11	25
20 frankówka	18	90	19	15
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	254	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	50	254	50
100 marek niemieckich	117	—	117	60

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. lutego 1902.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.80	102.—
luty-sierpień	101.75	101.95
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.60	101.80
kwiecień-październik	101.60	101.80
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	194 —	196.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	151.30	152.30
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	181.—	183.—
„ „ 1864 po 100 zł.	241.—	242.—
„ „ 1864 po 50 zł.	241.—	242.—
Listy zast. domen państ. 120 zł. 5 pr.	301.50	303.50
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.85	121 05
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	98.65	98.85
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	98.20	99.—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	117.50	118.50
Kol. za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	498.50	500.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	124.70	125.70
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.25	100.25
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	423.10	425.10
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	110.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 5 pr.	99.50	100.50
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	99.50	100.50
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	97.10	98.10
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	98.60	99.60
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	98.20	99.—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	117.50	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg, złota renta za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	97.—	97.20
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4½ pr.	100.75	101.75
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	155.75	156.75
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	188.—	190.—
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	188.—	190.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	96.—	—.—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.—	98.—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	280.—	283.—
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.50	—.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	95.50	96.50
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102.—	103.—
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	95.90	96.90
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.60	98.50
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	93.—	93.50
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	82.—	84.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	110.25	111.25
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	96.35	97.35
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	263.50	265.50
„ „ „ „ 1889 3 pr.	256.—	257.25
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.75	104.75
„ „ „ „ los 4 pr.	95.50	96.—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.75	—.—
„ „ „ „ los 50 lat 4½ pr.	98.50	99.50
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	94.—	95.50
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	94.90	95.10
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	95.50	—.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	95.50	—.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	100.75	101.50
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	102.—	103.—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	99.75	100.50
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	94.—	95.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.—	101.—
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	100.—	101.—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	107.50	108.50
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	112.40	113.40
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100.—	100.90
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.20	101.—
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	100.20	101.—
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100.20	101.—
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	90.50	91.50
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	97.40	98 40
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł, 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	108.50	—.—
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	107.90	108.90
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	97.15	98.15
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	18.70	19.70
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	425.—	430.—
Clary 40 zł. mk.	168.—	172.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	85.—	89.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	75.—	79.—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	72.—	76.—
Palffy 40 zł. mk.	183.—	187.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	54.—	55.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	29.50	30 50
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	80.—	90 —
Salma 40 zł. mk.	234.—	237.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	80.—	83.50
St. Genois 40 zł. mk.	270.—	290.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	220.—	240.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo Austr. 240 kor.	283.50	284.50
Peszt. banku handl. 500 zł.	2570.—	2580.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	718.—	720.—
Doluo austr. tow. esk. 500 zł.	498.—	500.—
Galic. banku hipot. 200 zł.	540.—	544.—
„ „ dla hand. i przem. 200 zł.	355.—	365.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	431.—	432.—
„ Austro-węg. 1400 k.	1630.—	1638.—
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	572.—	573 —
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	252.—	254.—
Zivnosteńska banka 100 zł.	269.—	271.—
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	400.—	408.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	342.—	348.—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5690.—	5710.—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pier.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	575.50	578.—
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galic. I. 200 zł.	428.—	429.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	869.—	874.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	710.—	714.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	885.—	895.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	394.25	395.25
Praskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1523.—	1527.—
Schodnicy 500 kor.	1285.—	1290.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	430.—	436.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.25	117.40
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239.85	240.—
Paryż za 100 franków	95.40	95.50
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.35	117.70
Włoskie banki	92.90	93.10
Francuskie banki	94.70	94.90
Szwajcarskie banki	94.70	94.90
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.38	11.42
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.05	19.08
20-markówka	23.44	23.53
Rosyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.27½	117.42½
Włoskie banknoty za 100 lir	93.—	93.20
Ruble	2.53¾	2.54½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 256/1 (27) (1353 3—3)

Zastanowienie postępowania licytacyjnego.

Wprowadzone na wniosek Schulima Frieda i c. k. skarbu państwa postępowanie licytacyjne co do 1/4 części real. lwh. 128 gm. Litynia, Eustachego Boreckiego zostało zastanowionem, w skutek czego termin licytacyjny na dzień 19. lutego 1902 godz. 9 przed południem wyznaczony, nie odbędzie się.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Medenice, dnia 14. lutego 1902.

L. 10973 (1356 3—3)

OBWIESZCZENIE.

Celem oddania w przedsiębiorstwo wykonania budowli regulacyjnych na połączonej Bystrzycy od mostu krajowego w Jezupolu do ujścia do Dniestru odbędzie się 12. marca 1902 o godzinie dwunastej w południe w c. k. Starostwie stanisławowskim publiczna licytacya ofertowa.

Kwota wywołania wynosi 63459 kor.

Warunki przedsiębiorstwa i ceny jednostkowe przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionym c. k. Starostwie gdzie także do godziny 12-tej w południe wyżej oznaczonego dnia wnoszone być mogą oferty sporządzone według przepisanego wzoru a zaopatrzone marką stemplową na 1 koronę i w wadyum wynoszące 3500 koron z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych cyframi i słowami.

Oferty oddane po terminie lub w innym urzędzie albo niezaopatrzone w wadyum wreszcie nie sporządzone ściśle w sposób przepisany lub zaopatrzone dopiskami wyrażającemi opusty dla różnych kategoryi robót osobno nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 12. lutego 1902.

(Wzór oferty).

OFERTA

mocą, której ja niżej podpisany obowiązuję się wykonać budowle wodne na wspólnej Bystrzycy od mostu krajowego w Jezupolu do ujścia do Dniestru za opustem ...... procentów słownie .... procentów z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znam dokładnie i poddaję się im bez jakiegokolwiek zastrzeżenia.

Jako wadyum składam ....

W Stanisławowie, 12. marca 1902.
(Imię i nazwisko oferenta)

L. cz. E. 1848/1 (6) (1320 3—3)

Na żądanie Kasy zaliczkowej „Nadzieja" w Haliczu odbędzie się dnia 4. marca 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 licytacya 1/4 części realności lwh. 640 ks. gr. gm. Maryampol objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę jest oceniona na 752 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 501 kor. 67 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Halicz, dnia 14. stycznia 1902

L. cz. E 1746/1 (5) (1319 3—3)

Na żądanie Banku zaliczkowego w Bolszowcach zastąpionego przez p. dra Leszka Cyge adw. w Bursztynie odbędzie się dnia 5. marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacya realności lwh. a) 453 i b) 305 ks. gr. gm. kat. Meducha wraz z przynależnościami, składającemi się z bydła i sprzętów gospodarczych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to ad a) na 2020 kor. ad b) na 1820 kor. przynależności ad a) 300 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 1546 kor. 67 hal. zaś ad b) 1213 kor. 34 hal. poniżej tej ceny, sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w kancelaryi sądu tutejszego w biurze Nr. 7.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby już być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Halicz, dnia 28. grudnia 1901.

L. cz. E. 1314/1 (13) (1318 3—3)

Na żądanie Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Haliczu odbędzie się dnia 5. marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya połowy realności lwh. 50 ks. gr. hm. kat. Perłowie.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1280 kor.

Najniższa cena wynosi 853 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Halicz, dnia 14. stycznia 1902.

L. cz. E. 168/1 (9) (1306 3—3)

Na żądanie gal. banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 11. marca 1902 o godz. 10 przed południem w Sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51 licytacya majętności folwark Milerówka lwh. 1128 ks. gr. dla większych posiadłości obwodu przemyskiego objętej, Psachie Stock własnej wraz z przynależnościami, składającemi się z żywego i martwego inwentarza.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 28.400 kor. przynależności zaś na 5959 kor.

Najniższa cena wynosi 22.906 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 1. lutego 1902.

L. cz. E. 1606/1 (4) (1326 3—3)

Dnia 18. marca 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1, licytacya realności lwh. 67 ks. gr. gm. kat. Myślenice objętej wraz z przynależnościami, składającemi się z przyrządów piekarskich do wyrabiania i przechowywania pieczywa.

Nieruchomość ta oceniona na 8514 kor., przynależność zaś na 27 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi 4270 kor. 80 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Myślenice, dnia 6. lutego 1902.

L. cz. E. 111/1 (13) (1334 2—3)

Na żądanie galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie odbędzie się dnia 24. marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali 1. drzwi Nr. 47 licytacya dóbr Kopaczyńce lwh. 157 ks. gr. dla posiadłości tabularnych tutejszego Sądu objętych wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 338.194 kor. przynależności zaś na 13 484 kor.

Najniższa cena wynosi 234.452 kor. 53 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr 76.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 31. stycznia 1902.

L. cz. E. 8/1 (11) (1335 2—3)

Na żądanie c. k. uprzyw. gal akc. Banku hipotecznego we Lwowie zastąpionego przez p. dra Karola Dawida adw w Nowym Sączu odbędzie się dnia 2. kwietnia 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr 105 (II. piętro) w Nowym Sączu licytacya dóbr tabul: Straszów z Grabową wykazem hipotecznym lwh. 93 ks. gr. dla większych posiadłości objętych wraz z przynależytościami, składającemi się z inwentarza żywego i martwego w protokole oszacowania dokładnie opisanych i oszacowanych a w szczególności z krów, koni, wozów, sieczkarni, kadzi, beczek i t. d.

Nieruchomość Straszów z Grabową wystawiona na licytacyę jest oceniona na 71.460 kor. słownie siedmdziesiąt jeden tysięcy czterysta sześćdziesiąt kor. przynależności zaś na 3587 kor. trzy tysiące pięćset ośmdziesiąt siedm kor.

Najniższa cena wynosi 50031 kor. 32 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 60.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd odwodowy, oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 2. lutego 1902.

L. cz. E 2644/1 (6) (1408)

Dnia 12. marca 1902 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 3 sądu tutejszego licytacya realności objętej lwh. 643 ks. gr. gm. kat. Zadubrowce.

Nieruchomość tę oceniono na 541 kor. 88 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 361 kor. 25 hal.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 11. lutego 1902.

L. cz. E. 3496/1 (4) (1399)

Na żądanie Jakóba Pilpla odbędzie się dnia 11. marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 18 w tut. gmachu sądowym licytacya realności lwh. 39 ks. gr. gm. Horodenka wraz z przynależnościami składającemi się z 6 wiszeń, 2 gruszy 1 akacya i sztachety.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 853 kor. przynależności zaś na 12 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi 432 kor. 70 hal poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej sprawy dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV
Horodenka dnia 28. stycznia 1902.

L. cz. E. 1548/1 (2) (1406)

Na żądanie Judy H. Mittmanna odbędzie się dnia 19 marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, licytacya 2/3 części realności objętej lwh. 54 ks. gr. gm. Bereska własność Iwana Chochły i Teresy Chochła zam. Hod[illegible]k.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 4[illegible]7 kor.

Najniższa cena wynosi 284 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej cząstki nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 17. stycznia 1902.

L. cz. E. 1527/1 (2) (1405)

Na żądanie Sary Lander zam. Kesselmann odbędzie się dnia 19. marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, licytacya połowy realności lwh. 89 ks. gr. gm. Beźmichowa górna wraz z przynależnościami, składającemi się z chałupy.

Nieruchomość, z przynależnością wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3674 koron.

Najniższa cena wynosi 2450 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej cząstki nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Lisko, dnia 24. stycznia 1902.

L. cz. E. IX. 1347/1 (16) (1390)

Na żądanie Maryanny z Adamskich 1o Wiatrowej 2o Gurbielowej z Raciborowic odbędzie się dnia 21. marca 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym ul. św. Jana l. 13 1 p. w Krakowie Nb. 5 licytacya realności lwh. 5 w Raciborowicach Piotra i mał. Franciszki Poznańskich po połowie własnej, a składającej się z parcel gruntowych 67/1 ogród, 259/1 rola, 260/1 rola, 261/1 rola, 313/3 rola, 319 pastwisko, 427/2 rola, i 428/2 pastwisko, wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza żywego i martwego bliżej w protokole oszacowania z 8 sierpnia 1901 E. IX. 1347/1 (4) podanemi.

Nieruchomość wraz z przynależnościami wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3329 kor. 35 hal.

Najniższa cena wynosi 2219 kor. 56 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 ul. św. Jana l. 13 I. piętro.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Kraków, dnia 6. lutego 1902.

L. cz. E. 1493/1 (3) (1404)

Na żądanie Pinkasa Grappla w Siemuszowej, odbędzie się dnia 7. marca 1902 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, licytacya całej realności objętej lwh. 256 ks. gr. gm. Stańkowa.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 295 kor.

Najniższa cena wynosi 196 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Lisko, dnia 27. stycznia 1902.

L. cz. E. 3881/3884/1 (1409)

W sądzie tutejszym odbędzie się licytacya następujących nieruchomości:

1) posiadłości grunt. lwh. 293 i 297 gm. kat. Spasów ocenionych na 1707 kor. 1 hal. i 283 kor. 18 hal. dnia 10. marca 1902 godz. 10 przed południem,

2) realności grunt. lwh. 459 gm. kat. Sokal ocenionej na 724 kor. dnia 11. marca 1902 godz. 10 przed południem.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad 1) a) 1138 kor. 2 hal., b) 188 kor. 78 hal., ad 2) 482 kor. 33 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w Sądzie tutejszym w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sokal, dnia 12. lutego 1902.

L. cz. E. 3342/1 (4) (1400)

Na żądanie Estery Falik, odbędzie się dnia 11. marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18 w tut. gmachu sądowym, licytacya połowy realności lwh 1) 215 ks. gr. gm. Olchowce i połowy realności lwh. 2) 181 ks. gr. gm. Kunisowce wraz z przynależnościami, składającemi się z żyta i pszenicy.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione ad 1) na 892 kor., ad 2) 202 kor., przynależności zaś na ad 1) 29 koor., ad 2) 26 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 614 kor., ad 2) 152 kor, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych cząstek nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 28. stycznia 1902.

L. cz. E. 1102/1 (3) (1403)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Jaworowie, odbędzie się dnia 19. marca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2, licytacya realności lwh. 500 ks. gr. Szkła ocenionej na 1930 kor. z najniższą ceną 1065 kor., dalej połowy posiadłości lwh. 80 ks gr. Olszanica ocenionej na 40 kor. z najniższą ceną 26 kor. 67 hal., wreszcie posiadłości lwh. 81 ks. gr. Olszanica ocenionej na 200 kor. z najniższą ceną 133 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2.

Prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia co do samej nieruchomości nie mogłyby być skutecznie podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Jaworów, dnia 27. stycznia 1902.

Upadłości.

L. cz. S. 4/2 (1) (1414 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku fabryki wody sodowej „Zdrowie“ we Lwowie zarejestrowanej pod firmą fabryka wody sodowej „Zdrowie“ we Lwowie stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę sądu krajowego Garfeina, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Ferdynanda Kwiatkowskiego we Lwowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 3. marca 1902 o godzinie 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 18, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 21. marca 1902 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 10. kwietnia 1902 o godz. 10 przed południem w sali Nr. 13 w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzycieli, którzy nie mieszkają we Lwowie lub w pobliżu Lwowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział VII.

Lwów, dnia 17. lutego 1902.

L. cz. S. 3/2 (1) (1415 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy cyw. Oddz. VII. we Lwowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Jochwidy Babad właścicielki realności w Uhnowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Naczelnika Sądu pow. Uhnowie zaś tyczasowym zawiadowcą masy pana notar. Juliana Celewicza w Uhnowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 28. lutego 1902 o godz. 11 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Uhnowie przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Uhnowie najdalej do dnia 20 marca 1902 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 10. kwietnia 1902 o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie powiatowym wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzycieli, którzy nie mieszkają w Uhnowie lub w pobliżu Uhnowa mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego: w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

Lwów, dnia 14. lutego 1902.

Konkursa.

L. cz Prez. 3066 4. R. A/2. (1357 (3—3)

KONKURS.

Odnośnie do konkursu w Nr. 40 „Gazety Lwowskiej“ z roku bieżącego ogłoszonego podaje się do wiadomości, że konkurs na posadę radcy wyższego sądu krajowego we Lwowie z dniem 6. marca 1902 upływa.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu kraj.

Lwów, dnia 16. lutego 1902.

K. u. k. Oest. Ung. Consulat Constantinopel.

Ad Nr. 6407. (1361 2—3)

KUNDMACHUNG.

Fondation Chevalier Czunt.

Mit Beginn des Schuljahres 1902 — 1903 gelangen bei dem k. u. k. oest. ung. Consulate in Constantinopel zwei Stiftplätze zu je 2000 Francs aus der dert verwalteten Stiftung „Fondation Chevalier Czunt“ zur Verleihung

Diese Stiftung hat den Zweck, die höheren Studien bei orthodoxen Armeniern zu fördern, und sollen die vorgenannten Stiftplätze die Mittel zum Besuche einer Universität in Oesterreich, in Ungarn oder im Auslande behufs Studiums einer der vier Fakultäten, oder zum Besuche einer technischen oder landwirtschaftlichen Hochschule oder Kunstakademie bieten.

Anspruchsberechtigt sind ein oesterreischer und ein ungarischer eventuell zwei der gleichen Staatshälfte der oest. ung. Monarchie angehörige Studenten armenisch-orthohoxen (gregorianischer) Confession, deren Mittellosigkeit ihnen nicht gestattet die höheren Studien auf eigene Kosten zu betreiben. Dieselben müssen eine Mittelschule mit gutem Erfolgen absolviert haben und eine hinängliche Kenntnis der armenischen Sprache und armenischen Geschichte nachweisen.

Das Stipendium kann während der Dauer der Studien, jedoch höchstens durch fünf Jahre bezogen werden, der fortbezug ist an die Bedingung geknüpft, dass der Stipendist in den Studien regelmässig fortschreitet und die vorgeschriebenen Prüfungen ablegt, sowie in sittlicher und politischer Beziehung sich tadellos verhält.

Jeder Stiftungswerber hat im Competenzgesuche die Lehranstalt zu bezeichnen, an welcher er zu studiren beabsichtigt und ist nach erlangtem Stipendium verpflichtet, die Stiftungsbehörde von seinem jeweiligen Aufenthalte in Kenntnis zu setzen, und alle von ihr über seine Persönlichkeit gewünschten Auskünfte unverzüglich und wahrheitsgemäss zu ertheilen.

Die eingehändig in deutscher, ungarischer, italienischer oder französischer Sprache geschriebenen Gesuche um einen Stiftplatz sind spätestens bei 15. Juni 1902 (zwei) ueuen Styls hieramts zu überreichen.

Dem Gesuche ist anzuschliessen:

1. Taufschein.
2. Heimatsschein.
3. Sittenzeugnis.
4. Ein behördlich beglaubigtes Zeugnis einer gregorianischen Kirchenbehörde über die genügende Kenntnis der armenischen Sprache und armenischen Gechichte.
5. Das Reifezeugnis zum Besuche einer Hochschule als Nachweis der mit günstigen Erfolge abgelegten Mittelschulstudien.
6. Mittellosigkeitszeugnis.

Die Beilagen müssen, wenn sie nicht in einer der 4 vorgenannten Sprachen abgefasst sind mit einer ämtlich beglaubigten Uebersetzung versehen sein.

L. W. kr. 4662. (1368 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendyum z fundacyi jubileuszowej dr. Jakóba Rappaporta ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to wynosi obecnie jednorazowo 460 kor. i przeznaczone jest na pokrycie taks od egzaminów ścisłych z nauk lekarskich dla ubogiego młodzieńca, który zamierza uzyskać stopień doktora wszech nauk lekarskich na jednym z austyackich uni-

wersytetów. Wypłata stypendyum nastąpi na ręce dziekana odnośnego wydziału lekarskiego

Stypendyum to może otrzymać tylko ubogi w Galicyi urodzony młodzieniec, który złożył dowody szczególniejszej pilności i albo ukończył wydział lekarski, w którymkolwiek c. k. austryackim uniwersytecie, albo też uczęszczając obecnie na wydział lekarski jednego z c. k. austryackich uniwersytetów wykazuje wymogi uprawniające go do złożenia pierwszego rygorozum.

Wyznanie religijne nie stanowi różnicy.

Między ubiegającymi się mają pierwszeństwo rygorozanci przynależni do gminy miasta Lwowa.

Prawo przyznawania stypendyum służy c. k. Radzie zdrowia we Lwowie.

Kandydaci winni wnieść podania swoje do Wydziału krajowego, a to najdalej do 15. kwietnia b. r. i załączyć metrykę chrztu lub urodzenia, świadectwo ubóstwa i moralności, absolutoryum z odbytych studyów lekarskich a względnie dowód, iż kandydat posiada prawne wymogi do przystąpienia do pierwszego egzaminu ścisłego, tudzież świadectwo z egzaminów (kollokwiów) odbytych w ubiegłym i bieżącym roku szkolnym, ewentualnie też dowód przynależności do gminy m. Lwowa.

Z Wydziału krajowego Księstwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 5. lutego 1902.

Piotrowski.

L. 53 (1208 1—3)

KONKURS.

Wydział Rady powiatowej w Kosowie rozpisuje niniejszem konkurs na 2 posady lekarzy okręgowych mianowicie dla okręgu sanitarnego Żabiowskiego obejmującego 3 gminy i obszary dworskie: Żabie, Krzyworównia i Jasienów górny o ilości 10.986 mieszkańców z siedzibą w Żabiu, tudzież dla okręgu sanitarnego Uścieryckiego obejmującego 13 gmin i obszarów dworskich: Uścieryki, Hryniawa, Jabłonica, Fereskula, Polanki, Dolhopole, Stebne, Perechrestne, Hołowy, Krasnoila, Berwinkowa, Chorocowa i Białoberezka w ilości 8914 mieszkańców.

Obowiązki lekarzy okręgowych określa instrukcya wydana przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym we Lwowie a mianowicie §. 14 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z 2 lutego 1891 dz. u. i rozp. krajowych Nr. 82.

Lekarze okręgowi mają obowiązek utrzymywania apteki domowej i spełniania czynności w ambulatoryum w razie utworzenia go w siedzibie tego okręgu.

Jako płace roczne przeznacza się po 1200 koron i ryczałty na objazdy służbowe po 800 koron.

Ubiegający się o powyższe posady winni wnieść należycie udokumentowane i ostemplowane podania do Wydziału Rady powiatowej w Kosowie po 15. kwietnia 1902 i wykazać, że posiadają następujące warunki:

1) prawo obywatelstwa austryackiego,

2) dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej,

3) nieskazitelny charakter,

4) znajomość języków krajowych,

5) praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim,

6) dostateczną fizyczną zdatność.

Pierwszeństwo do nominacyi będą mieć kandydaci, którzy wykażą się z dłuższej praktyki szpitalnej specyalnie na oddziale chorób skórnych i syfilitycznych.

Podania nieudokumentowane lub po terminie wniesione uwzględnione nie zostaną.

Posady te na razie zostaną nadane prowizorycznie, poczem może nastąpić stabilizacya.

Kosów, dnia 11. stycznia 1902

Prezes Z. Bursa m. p

L. 838 pr. (1412)

KONKURS

celem obsadzenia przy kierujących władzach skarbowych w obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu jednej posady starszego radcy skarbu w VI. klasie rangi, jednej ewentualnie dwóch posad radców skarbu w VII. klasie rangi, dwóch ewentualnie trzech posad starszych komisarzy lub sekretarzy skarbu w VIII. kl. rangi, ewentualnie trzech posad komisarzy skarbu w IX. klasie rangi i trzech posad koncepistów skarbu w X. klasie rangi z systemizowanymi poborami służbowymi.

Odnośne podania zaopatrzone w dowody prawnie przepisanych wymogów, tudzież znajomości języków krajowych i języka niemieckiego, mają być wniesione w przeciągu czterech tygodni do Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie w przepisanej drodze służbowej.

W podaniach należy wykazać, czy i w jakim stopniu są kompetenci spokrewnieni lub spowinowaceni z tutejszokrajowymi urzędnikami skarbowymi w czynnej służbie.

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 15. lutego 1902.

L. 808 pr. (1298)

KONKURS

celem obsadzenia posady starszego inspektora c. k. straży skarbowej II. klasy w VIII. klasie rangi z systemizowanymi poborami służbowymi, w obrębie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody prawnie przepisanych wymogów, tudzież znajomości języków krajowych, w przeciągu czterech tygodni w Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 12. lutego 1902.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 32/2 (2) (1422)

OBWIESZCZENIE

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa orzekł, że zamieszczone w Nr. 4 czasopisma „Kolejarz“ z dnia 15. lutego 1902 artykuły pod tytułem I. „Niski poziom inteligencyi“ całe, strona 1 i 2. II. „Honor Piaseckiego przed Sądem“ od „Nie powtarzamy“ do „innych świadków“ strona 3 łam 1. III. „Przemyśl“ całe strona 4 i 5. IV. „Lwów“ od „Mimo to Marusyn“ do „dowie się pisemnie“ strona 5 łam 3. V. „Brak węgla opałowego“ strona 6 łam 3. VI. „Żywe ryby, tanie ryby, akcyza i fiszgeld“ całe strona 7 łam 1. VII. „Zwrotnicy ogrzewalni w Zagórzu“ całe strona 7 łam 1. VIII. „Strawne“ od „zapewne ze względów“ do końca strona 7 łam 2 i 3. IX. „Niepowołani opiekunowie“ od „a więc słuchajcie“ do końca strona 7 i 8. X. „C. k. głowa a prywatne nogi“ całe strona 8 zawierają znamiona występków ad I. II. z artykułu VIII. ustawy z dnia 17/12 1862 Nr. 8 63 Dz. p. p. ad III do X włącznie z §§. 300 i 491 u. k. i art. V. z dnia 17/12 1862 L. 8 63 Dz. p. p. że zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.

Kraków, dnia 18. lutego 1902.

L. cz. Pr. III. 34/2 (2) (1423)

Obwieszczenie

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa orzekł, że zamieszczone w Nrze 47 czasopisma „Naprzód“ z dnia 17. lutego 1902 artykuły pod tytułem:

I.) „Przelew krwi w Tryeście“ w ustępach od a) „w sobotę wieczór“ do „żądań robotniczych“ strona 1 łam 1, b) „Nad wybrykami“ do „krwi ludowej kosztowały“ strona 1 łam 2, c) „Czy w danym wypadku“ do „łatwo osądzić“ strona 1 łam 3; II.) „Olbrzymi pożar szybów naftowych“ od „Niezwykle dziwnem“ do „szybom i domom“ strona 2 łam 2, zawierają znamiona występków ad I) a), b) z §. 300 u. k., ad I) c) z art. IV. ustawy z 17. grudnia 1862 Nr. 86/3 Dz. p. p., ad II.) z §§. 487, 492 i art. V. ustawy z dnia 17. grudnia 1862 Nr. 8/63 Dz. p. p., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy, jako prasowy.

Kraków, dnia 18. lutego 1902.

Kuratele.

L. cz. P. 12/2 (3) (874 2—3)

Stanisław Boczar z Lubatowy z powodu choroby umysłowej oddany został pod kuratelę. Kuratorem jego ustanowiono Franciszka Pernala z Lubatowy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I..

Dukla, dnia 22. stycznia 1902.

L. cz. L. 11/1 (5) (869 2—3)

Atanas Ukrainiec z Ostrowa został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Michała Onyśków z Ostrowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnopol, dnia 5. listopada 1901.

L. cz. P. 184/01 (11) (918 2—3)

Kościa Sabala uznano marnotrawcą kuratorem ustanowiono Tomasza Wajdę.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Załośce, dnia 17. grudnia 1901.

L. cz. P. 158/1 (6) (899 2—3)

Ilko Biłecki uznany został marnotrawcą kuratorem ustanowiono Petra Biłeckiego z Dworzec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Mosty wielkie, dnia 8. listopada 1901.

L. cz. P. 1001/1 (2) (845 2—3)

Michał Petrowski z Ułyczna umysłowo chory a jego kuratorem Mikołaj Petrowski.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Drohobycz, dnia 14. grudnia 1901.

L. cz. L. I. 18/1 (2) (937 1—3)

Małgorzata Kulig z Chełmca polskiego uznaną została umysłowo niedołężną.

Kuratorem jej Jan Szkaradek zwany Walczakiem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 18. grudnia 1901.

L. cz. P. 11/2 (10) (939 1—3)

Szymona Lichtensterna z Klasnej uznano za umysłowo chorego.

Kuratorem Salamon Tiefenbrunner z Klasnej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Wieliczka, dnia 26. stycznia 1902.

L. cz. P. 124/1 (5) (991 1—3)

Mikołaj (Nykoła) Weres z Wołeniowa, został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Wolickiego z Wołeniowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Żydaczów, dnia 3. grudnia 1901.

L. cz. L. 21/1 (1033 1—3)

Nad Janem Tymoczko, byłym nauczycielem z Kniaża, zawiesza się kuratelę z powodu choroby umysłowej.

Kuratorem dla niego ustanawia się p. Wincentego Momuta, nauczyciela ze Śniatyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Śniatyn, dnia 13. stycznia 1902.

L. cz. L. 10/1 (4) (1026 1—3)

Emil Hammer z Cieszanowa uznaną została za głupkowatą, kuratorem jej zamianowany został Abraham Hammer z Cieszanowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Cieszanów, dnia 29. listopada 1 01.

L. cz. P. 194 1 (1031 1—3)

Anna Gorąca, córka Jana z Rawy została uznana umysłowo chorą, a kuratorem jej ustanowiono Semka Gorącego z Rawy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rawa, dnia 16. lipca 1901.

L. cz. P. 299/1 (5) 298/1 (3) (1036 1—3)

Uznani umysłowo chorymi Paulina Jamrozowa z Huciska Jawornickiego, kuratorem Maciej Jamroz.

Józefa Gąsiorówna z Matysówki kuratorem Jan Gąsior.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Tyczyn, dnia 5. grudnia 1901.

L. cz. L. 11/1 (5) (1053 1—3)

Waśko Strzałka vel Striłka z Hłomczy został uznany za marnotrawcę, a kuratorem jego ustanowiono Petra Striłkę z Hłomczy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Sanok, dnia 31. grudnia 1901.

L. cz. P. 237/1 (4) (1032 1—3)

Marya Szyszczak ze Swaryczowa uznana umysłowo chorą, a kuratorem jej Piotr Tkaczuk, syn Antosia ze Swaryczowa

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Rożniatów, dnia 27. grudnia 1901.

L. cz. P. 79/900 (1058 1—3)

Hrynko Ilczyszyn z Lubienia wielkiego z powodu marnotrawstwa uznany niewłasnowolnym. Kuratorem jego Mikołaj Orlik.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Grodek, dnia 14 maja 1900.

L. cz. P. 11/2 (3) (1124 1—3)

Kunegunda Zając z Kończysk uznana za umysłowo chorą Kuratorem jej Jędrzej Zając z Zakliczyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zakliczyn, dnia 26. stycznia 1902.

L. cz. L. 1116 (1030 1—3)

Maryśka Susiak z Medenic oddaną została pod kuratelę.

C. k. Sąd powiatowy.

Medenice, 26. lutego 1897.

L. cz. P. 3/900 (1) (1059 1—3)

Mikołaj Milian z Dobrostan z powodu marnotrawstwa uznany niewłasnowolnym.

Kurator jego Andrzej Kiezyk.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Grodek, dnia 7. lutego 1900.

L. cz. P. 110/1 (9) (1063 1—3)

Zofia z Zielińskich Kosowska z Poręby uznana marnotrawną, kuratorem dla niej ustanowiony Andrzej Kosowski.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Krzeszowice dnia 10. września 1901.

L. cz. P. 56 1 (4) (1123 1—3)

Petro Gotycz syn Dmytra z Krzyworówi uznany marnotrawcą. Kurator Iwan Gotycz.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Żabie, dnia 2. września 1901.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Nc. XVI. 977/2 (2) (1347 3—3)

C. k. Sąd powiatowy cywilny w Krakowie, w myśl §. 269 i 270 u. c. ustanawia dla nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Henryka Loriego, który dnia 3. lutego zaginął bez śladu we Wiedniu, kuratorem Berla Loriego z Podgórza celem przestrzegania jego praw.

Kraków, dnia 14. lutego 1902.

G. Zl. T. 3 2 (1) (1273 3—3)

K. k. Landes- als Handels- Gericht in Krakau fordet im Sinne des §. 73 W. O. die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen vom Joachim Ringel, Kaufmann in Krakau als Akceptanten unterfertigten Wechsel de dato Krakau 28. August 1901

1) per 200 Kr. zahlbar in Krakau am 5. Februar 1902;

2) per 200 Kr. zahlbar in Krakau am 15. Februar 1902;

3) per 203 Kr. 7 hel. zahlbar in Krakau am 25. Februar 1902 auf, dieselben binnen 45 Tage vom 6. Februar 1902, 16. Februar 1902 und 26. Februar 1902 als von dem ersten Tage nach der Verfalzeit der obbezeichneten Wechsel angerechnet, diesem Gerichte um so gewisser vorzulegen dass nach erfolglosen Ablauf dieser Frist, über wiederholtes Ansuchen der bittstellenden Firma, das hiesige Gericht die abbezeichneten Wechsel für amortisirt erklären wird.

K. k. Landes Gericht, Abtheilung VI.

Krakau, am 20. Jänner 1902.

L. cz. hip. 607/2 (1263 3—3)

Na wniosek Tomasza Barszczewskiego, właściciela realności we Lwowie lwh. 432 dz. II. objętej, wdraża się postępowanie amortyzacyjne celem wykreślenia egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 100 złr. mk. z pn. na realności lwh. 432 dz. II. miasta Lwowa z mocy skryptu z dnia 15. listopada 1838 na rzecz Ferdynanda Miki, tudzież prawa nadzastawu dla kwoty 3 złr. 23 ct., mk. z pn. na rzeczonej sumie 100 złr. mk. z pn. z mocy konsygnacyi urzędu taksalnego miasta Lwowa, na rzecz funduszu taksalnego miasta Lwowa ciążącego, tudzież celem wykreślenia prawa zastawu dla sumy 33 złr. 20 ct. mk. z pn. na tej samej realności z mocy uchwały c. k. sądu wekslowego z 27. maja 1839 l. 1875 wraz z adnotacyą sekwestracyi dochodów, na rzecz Heny Silbermark ciążącego.

W skutek tego wzywa się z miejsca pobytu i życia niewiadomych powyższych wierzycieli, względnie ich niewiadomych spadkobierców, ażeby swe uprawnienia w ciągu jednego roku, licząc od dnia 10. marca 1902 tj. do dnia 11. marca 1903 w drodze skargi przed tutejszym sądem hipotecznym dochodzili, gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykreślenie powyższych wpisów hipotecznych.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VIII.

Lwów, dnia 6. lutego 1902.

L. cz. C. I. 20/2 (1) (1297 3—3)

Przeciw Eisigowi Jupiter recte Flam, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Żurawnie przez Berla Weissa kupca w Pukienicach pozew o 420 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin na dzień 18. marca 1902 o godz. 9 rano w biurze Nr. 1.

Celem strzeżenia praw Eisiga Jupiter recte Flam, ustanawia się p. c. k. notaryusza Jana Ludkiewicza w Żurawnie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Eisiga Jupitera recte Flam w rzeczonej sprawie na

jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żurawno, dnia 13. lutego 1902.

L. cz. T. 26/1 (1) (1242 2—3)

W skutek żądania Perli Neumann wdraża się postępowanie amortyzacyjne względem zaginionej książeczki wkładkowej stanisławowskiej kasy oszczędności Nr. 3529 na imię Josla Neumanna i na kwotę 800 zł. a w. opiewającej, zaopatrzonej dopiskami „płatne do rąk własnych.

Wzywa się przeto posiadacza tej książeczki, ażeby w czasokresie 6 tygodni wyznaczonym, mającym początek od dnia ostatniego do ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie lwowskiej“, ażeby ją sądowi tut. przedłożył, gdyż w przeciwnym razie książeczka ta uznaną zostanie za umorzony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 31. grudnia 1901.

L. cz. A. 263/1 (8) (1283 2—3)

Marya Mielnik z miejsca pobytu i życia niewiadomej zawiadamia się, że Ilko Mielnik ojciec jej w Brzusce dnia 5. kwietnia 1901 bez pozostawienia ostatniej woli zmarł, celem wniesienia oświadczenia do spadku wzywa się ją, ażeby do roku tem pewniej w tutejszym sądzie się zgłosiła i swe oświadczenie do spadku po ś. p. Ilku Mielniku wniosła, gdyż w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Mikołajem Bodnarem przeprowadzonym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bircza, dnia 31. grudnia 1901.

L. cz. T. IV. 1/2 (2) (1276 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wdrażając postępowanie amortyzacyjne co do zaginionych kart wkładkowych Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Dębicy na imię Chai Schrank wystawionych, a to karty Nr. 1148 na 1000 kor. i karty Nr. 992 na 1030 kor. opiewającej, wzywa ich posiadacza, aby je w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w tutejszym sądzie złożył, gdyż inaczej karty te za umorzone będą uznane.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 25. stycznia 1902.

L. cz. T. 21/1 (2) (1339 1—3)

Do tutejszego sądu wniosła Maryna ur. Guszpyt zam. Dowhan Rużyło prośbę o uznanie jej męża Jurka vel Hrynia Dowhana Rużyłę z Delawy w (okręgu c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu) za zmarłego i uznanie małżeństwa zawartego między nimi za rozwiązane, gdyż przeprowadzone dochodzenia wykazały, iż Jurko vel Hryń Rużyło przeprawiając się w marcu 1893 przez Dniester wskutek przewrócenia się czółna wpadł do rzeki i został uniesiony wirem wody, odtąd wszelki ślad o nim zaginął, przeto wzywa się każdego, kto jakąkolwiek ma o nim wiadomość doniósł o tem tut. sądowi lub też kuratorowi nieobecnego adw. dr. Orłowskiemu w Tłumaczu w czasokresie do dnia 1. marca 1903.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 13. stycznia 1902.

L. cz. T. 58/1 (2) (1268 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie Oddział VI. wdrażając postępowanie amortyzacyjne wzywa każdego ktokolwiek by się znajdował w posiadaniu weksla na 800 kor. opiewającego, zresztą nie wypełnionego przez Jakóba Grünberga i Jakóba Rothhirscha podpisanego, a w braku innego miejsca płatności w Krakowie płatnego w filii c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego w Krakowie deponowanego, aby takowy w ciągu dni 45 od dnia ostatniego ogłoszenia w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ licząc, tut. sądowi tem pewniej przedłożył, ile że po upływie tego terminu na ponowne żądanie powyższy weksel za umorzony uznanym zostanie.

Kraków, dnia 16 grudnia 1901.

L. cz. T. 10/1 (1) (1307 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wdraża postępowanie amortyzacyjne co do zaginionej książeczki wkładkowej przemyskiej kasy oszczędności Nr. 11.539 na 86 kor. 84 hal. opiewającej, na łać. probostwo w Warzycach, a winkulowanej co do wypłaty na rzecz przełożonego konsystorza ob. łać. w Przemyślu i wzywa każdego posiadacza wyż wymienej książeczki, aby rzeczoną książeczkę w przeciągu sześciu miesięcy licząc od dnia trzeciego ogłoszenia odnośnego edyktu w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ c. k. sądowi tem pewniej przedłożył, ileże inaczej książeczka ta amortyzowaną i nieważną uznaną zostanie.

Przemyśl, 27. grudnia 1901.

L. cz. A. 1029/00 (10) (1289 1—3)

C. k. Sąd powiatowy Oddział III. w Podhajcach wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Eudokię Zań, rzekomo w Bośnii przybywającą, ażeby w przeciągu roku wniosła oświadczenie do spadku po ś. p. Annie Kostyszyn zmarłej w Bożykowie dnia 30. października 1900 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia, w przeciwnym razie pertraktacya ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Spirydyonem Stetkiewiczem przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Podhajce, dnia 26. stycznia 1902.

L. cz. T. 9/1 (5, 6, 7) (1311 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach wdraża po myśli § 7 ustawy z dnia 16. lutego 1883 Nr. 20 Dz. p. p. na prośbę Wojciecha, Józefa i Tomasza Bizonów postępowanie względem uznania za zmarłego niewiadomego z życia i miejsca pobytu Marka Bizona, syna Macieja i Magdaleny z Niemczyków małżonków Bizonów, urodzonego w Roczynach dnia 11. kwietnia 1856 r., który w roku 1872 wydalił się do Prus na robotę i żadnej dotychczas nie dał o sobie wiadomości, a zarazem wzywa każdego, ktoby o nieobecnym jąkąś wiadomość posiadał, aby o niej tutejszemu sądowi lub kuratorowi p. adw. drowi Malcowi w Andrychowie do dnia 1. czerwca 1903 roku doniósł, po upływie bowiem tego czasokresu orzeczenie co do prośby o uznanie śmierci wydanem będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Senat IV.
Wadowice, dnia 1. lutego 1902.

L. cz. IV. 1338/1 (4) (1354 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rożniatowie wzywa niewiadomych spadkobierców zmarłej 19. lutego 1863 w Swaryczowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Brygidy Struś vel Pacek, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawo do spadku po tejże by w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego zgłosili, deklaracye swoje do tutejszego sądu, inaczej spadek, dla którego notaryusz w Rożniatowie Pawlisz kuratorem ustanowiony został, przeprowadzonym i przyznanym zostanie tym, którzy oświadczenie za poprzedniem wykazaniem tytułu złożą, zaś część spadku nie przyjęta lub jeżeliby się nikt nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny Państwu przypadnie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Rożniatów, dnia 28. listopada 1901.

L. cz. C. I 23/2 (1) (1402 1—3)

Przeciw nieznanej z życia i miejsca pobytu Dorocie Hermanowicz, wniosła Tille Grosser w Jaworowie skargę o uznanie i zaintabulowanie prawa własności do realności lwh. 1031 gm. Jaworów objętej.

Ustna rozprawa odbędzie się 27. marca 1902 godz. 10 przed południem, w biurze Nr. I

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanej kuratorem adw. Schmidt w Jaworowie będzie ją zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Jaworów, 19. marca 1902.

L. cz. A. 257/1 (5) (1366 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie wzywa nieznaną z miejsca pobytu Naście Skibek i Hapkę Parasyn, ażeby w ciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego oświadczyły się do spadku po Wasylu Muc zmarłym w Jarosławicach 5. kwietnia 1901 z pozostawieniem ustnego ostatniej woli rozporządzenia lub w tymże terminie wymieniły swego pełnomocnika, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z ich kuratorem adw. dr. Naglerem w Zborowie i ze zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzone zostanie.

Zborów, dnia 29. stycznia 1902.

L. cz A. 267/1 (5) (1401 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Konrada Nessla, by w przeciągu roku zgłosił się do spadku po bracie ś. p. Jakóbie Nesslu w Jarosławiu 12. maja 1901 zmarłym, gdyż inaczej postępowanie spadkowe zostanie przeprowadzonem z ustanowionym dlań kuratorem Szymonem Pruchnikiem z Jarosławia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jarosław, dnia 28. października 1901.

L. cz. Cw. 2030/1 (1) (1337)

W sprawie egzekucyjnej Jakóba Aberdama, kupca w Przemyślu, przez adw. dr. Rosenbacha w Przemyślu przeciw Berlowi Dillerowi, dawniej kupcowi w Starym Samborze o 400 kor. i 500 kor. z pn., mają być zobowiązanemu Berlowi Dillerowi doręczone uchwały z dnia 7. stycznia 1902 l. cz. Cw. 2030/1 (3) i Cw. 2031/1 (3), któremi dozwolono przeciw niemu egzekucyi wierzytelności 4000 kor. przysługującej mu przeciw Wolfowi Heidmannowi.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Berl Diller przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie pana adw. dr. Mantla w Przemyślu.

Tenże kurator zastępywać będzie Berla Dillera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Przemyśl, dnia 8. lutego 1902.

L. cz. C. 54/2 (4) (1410)

Przeciw Augustowi i Maryi Guzkiewiczom z Tuchowa, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tuchowie przez Stanisława Podobińskiego pozew o uznanie pretensyi 350 zł. za zgasłą.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 14 marca 1902 o godz. 11 przed południem.

Celem strzeżenia praw Augusta i Maryi Guzkiewiczów, ustanawia się p. Alberta Agatsteina, adw. w Tuchowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Augusta i Maryę Guzkiewiczów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tuchów, dnia 7. lutego 1902.

L. cz. C. II. 64/2 (1) (1421)

Przeciw Stanisławowi Obarskiemu z Rudnika, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Franciszka Sekulskiego z Rudnika pozew o 220 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się rozprawę na dzień 26. lutego 1902 godzinę 9 rano.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Obarskiego, ustanawia się p. Józefa Goldberga, kandydata adwokackiego w Nisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Stanisława Obarskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nisko, dnia 17. lutego 1902.

L. cz. C. II. 20/2 (1) (1433)

Przeciw Michałowi Kolb, przedtem w Woli rusinowskiej, wniósł Jacenty Puk z Woli rusinowskiej skargę o własność realności lwh. 122 i płowy lwh. 123 gm. Wola rusinowka.

Audyencya odbędzie się dnia 21. lutego 1902 10^{30} g dz. rano, w biurze Nr. 5.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem dr. Seeliger, adw. w Kolbuszowej będzie go zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kolbuszowa, dnia 31. stycznia 1902.

L. cz. C II. 25/2 (1) (1441)

Przeciw Szymonowi Kostce, przedtem w Tryńczy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniósł Józef Drzystek z Tryńczy pozew o zapłatę kwoty 420 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczoną została audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 25. lutego 1902 o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Szymona Kostki, ustanawia się p. Mateusza Jakóbca w Tryńczy kuratorem, który zastępywać będzie Szymona Kostkę w rzeczonej sprawie dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Przeworsk, dnia 25. lutego 1902.

L. cz. C II. 52/2 (1) (1438)

Przeciw Józefowi Bryniarskiemu z Nowego Targu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Majera i Resi Apfelbaumów z Nowego Targu pozew o oddanie 8/10 części placu i budynków pod Nr. 217 w Nowym Targu.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 28. lutego 1902 o godzinie 4 po południu (biuro Nr. 7).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Popiela w Nowym Targu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nowy Targ, dnia 6. lutego 1902.

L. cz. E. 2651/1 (1) (1316)

Niewiadomemu z miejsca pobytu Nuchimowi Karlik, synowi Judy, w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Borszczowie przeciw niemu o zapłacenie alimentacyi z pn. ma być doręczoną uchwała z dnia 15. listopada 1901 l. cz. E. 2651/1 (1), którą zarządzono intabulacyę przymusowego prawa zastawu dla sum 340 kor., 96 kor., 65 kor. 78 hal. z pn. w stanie biernym 1/6 części ciała hip. lwh 334 gm. Borszczów objętej.

Ponieważ niewiadomo gdzie zobowiązany Nuchim Karlik syn Judy przebywa, przeto ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. dra Dorundiaka, adw. w Borszczowie.

Tenże kurator zastępywać będzie zobowiązanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borszczów, dnia 19. stycznia 1902.

L. cz. C. 25/2 (3) (1396)

Przeciw Bazylemu Czuhanowskiemu, niegdyś dzierżawcy młyna w Turce, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gwoździcu przez Jakóba Brettlera pozew o uznanie kontraktu dzierżawy za rozwiązany.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 4. marca 1902 o godz. 10 przed południem, biuro 10.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się Eugeniusza Pawłowicza w Gwoździcu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Bazylego Czuhanowskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gwoździec, dnia 18. lutego 1902.

L. 42/2 (1333)

Ogłoszenie.

P. dr Adolf Reiter, adwokat w Komarnie, zamierza przesiedlić z Komarna do Stryja.

Z Wydziału Izby Adwokatów.
Sambor, dnia 8. lutego 1902.

Firmy.

L. cz. Firm. 9/2 (1305 1—3)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm pojedyńczych i spółkowych.

Wpisano w rejestrze firm spółkowych.

Siedziba firmy: Nowy Sącz.

Brzmienie firmy: Maurycy Dattner i Mojżesz Engländer dzierżaw y prawa propinacyjnego i krajowych podatków konsumcyjnych w Nowym Sączu.

Zmiana firmy na: Maurycy Dattner i Mojżesz Engländer dzierżawcy prawa propinacyjnego w Nowym Sączu.

Data wpisu: 13. lutego 1902.

C. k. Sąd handlowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 12. lutego 1902.

L. cz. Firm. 171 Stow. II. 11 (1418 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, iż dnia 10. lutego 1902 uwidoczniono w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Związek handlowy dla kółek rolniczych i sklepów wiejskich we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, że na walnem zgromadzeniu członków odbytem 18. stycznia 1902 uchwalono rozwiązanie tegoż stowarzyszenia i likwidacyę, i że likwidatorami wybrano dra Adama Prazmowskiego w Krakowie i dra Wiktora Ungara we Lwowie.

Ogłaszeniem tem, wzywa się zarazem wierzycieli, aby się w powyższem stowarzyszeniu zgłosili.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 8. lutego 1902.

L. cz. Firm. 38/2 (1342)

Wpis firmy spółkowej.

Wpisano do rejestru dla firm spółkowych.

Siedziba firmy: Tarnopol.

Brzmienie firmy: dr. Piątkiewicz i spółka.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób i sprzedaż listew, ram i obrabianie drzewa.

Forma spółki: jawna spółka handlowa od 1. listopada 1901.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: dr. Rościsław Piątkiewicz i Leisor Sommerstein w Tarnopolu

Upoważniony do zastępstwa: obydwaj spólnicy jedynie kollektywnie.

Podpis firmy: pod brzmieniem firmy podpisy własnoręczne obu spólników.

Data wpisu: 31. stycznia 1902.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.
Tarnopol, dnia 25. stycznia 1902.

L. cz. Firm. 12 II. 864 (1277)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie, podaje do wiadomości, że uskuteczniony został wpis do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych stowarzyszenia zawiązanego pod firmą: „Spółka sadowniczo-ogrodnicza w Tarnowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką" z siedziną w Tarnowie.

Celem spółki jest podniesienie gospodarstwa sadowniczego i zarobku członków

1) przez sprzedaż owoców i jarzyn w stanie surowym lub po poprzednim ich przerobieniu na susz, konserwy i t. d.;

2) przez produkcyę i sprzedaż win owocowych i jagodowych;

3) przez zakupno materyałów i przedmiotów pozostających w związku z celem spółki.

Czas trwania spółki jest nieograniczony.

Pierwszy zarząd spółki stanowią pp. Tadeusz Czajkowski, Józef Sokalski i Wojciech Maciaszek, wszyscy w Tarnowie zamieszkali.

Podpis Towarzystwa w ten sposób będzie uskuteczniony, że pod firmą Towarzystwa przynajmniej dwaj członkowie zarządu podpisy swe własnoręcznie umieszczą.

Wszelkie ogłoszenia Towarzystwa podane będą do wiadomości okólnikami i plakatami.

Za zobowiązania spółki w obec osób trzecich odpowiadają członkowie Towarzystwa swoim udziałem.

Oddział IV., dnia 31. stycznia 1902.

L. cz. Firm. 7/2 (1362)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy poleca wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmy: Towarzystwo eskontowe i oszczędności w Bieczu stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką" lub po niemiecku: „Escompt- und Spar-Verein in Biecz, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung" na czas nieograniczony założonego na podstawie statutu z daty Biecz 10. grudnia 1901 uzupełnionego dnia 19. grudnia 1901.

Celem stowarzyszenia jest dostarczanie członkom potrzebnych im do handlu i przemysłu kapitałów obrotowych, przyjmowanie wkładek oszczędności i zaciąganie pożyczek w innych instytucyach i bankach.

Zarząd stowarzyszenia składa się z trzech dyrektorów: Jakóba Kurza, Józefa Wienera i Natana Süsskinda, kupców, w Bieczu zamieszkałych, z których którykolwiek dwaj firmę stowarzyszenia w ten sposób podpisywać będą, iż pod wyciśniętem stampilią powyższym brzmieniem firmy umieszczą swe podpisy: J. Kurz, Nathan Süsskind, J. Wiener.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 25. stycznia 1902.

G. Zl. Firm. 25/2 (1388)

Eintragung einer Gesellschaftsfirma.

Eingetragen wurde, in das Register für Gesellschaftsfirmen.

Sitz der Firma: Grodek.

Firmawortlaut: „Salamon Weisshaut & Wagner, Mühlenpächter in Grodek, wohnhaft in Zaleszczyki".

Gesellschaftsform: Offene Handelsgesellschaft seit 1. September 1899.

Persönlich haftende Gesellschafter Salamon Weisshaut und Leib Hersch 2 n Wagner.

Vertretungsbefugt: Salamon Weisshaut.

Firmazeichnung: Eigenhändige Unterschrift des Salamon Weisshaut, unter dem Firmavortlaut.

Datum der Eintragung: 26. Jänner 1902 Jahre.

K. k Kreisgericht, Abtheilung IV.

Tarnopol, am 18. Jänner 1902.

Ч. спр. Фірм. 8 (2) (1341)

Оголошене.

Вписано в реєстр стоваришень заробкових і господарских фірму: „Народний Дім" в Тернополи, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою з тим, що:

1) стоваришене се з місцем осідку Тернопіль, завязалось на підставі статуту з дати Тернопіль дня . падолиста 1901;

2) Цілею стоваришеня єсть піднесене добробиту членів його через купно і продаж недвижимостей, будоване чиншових домів і приймане грошей на склад процентовий в формі позичок і уділюване тихже;

3) Заряд стоваришеня зложений з слідуючих членів:

а) Ізидор Мидловский, ц. к. совітник суду краєвого;

б) др. Станіслав Чикалюк. адвокат краєвий;

в) О. Дамян Лопатиньский, гр кат. катехета гимназ.;

г) Ізидор Голубович, кандидат адвокацкий і

д) Васил Чумак, міщанин всі в Тернополи замешкалі.

4) Фірму стоваришеня підписує двох членів заряду під вписаною або витиснєною назвою стоваришеня;

5) Всякі обвіщеня і повідомленя до загалу членів будуть уміщувані в одній з краєвих руских часописей, яку до того призначить надзираюча Рада стоваришеня;

6) Відвічальність членів за зобовязаня стоваришеня єсть обмежена, позаяк відповідають за зобовязаня стоваришеня чотирократною сумою записаних уділів.

Ц. к. Суд окружний, Відділ IV.

Тернопіль, дня 18. січня 1902.

L. cz. Firm. 21/2 Pojed. I. 295 (1345)

Obwieszczenie

Wpisano do rejestru dla firm pojedyńczych.

Siedziba firmy: Łopatyn.

Brzmienie firmy: Apteka Domiceli Grynfeld w Łopatynie.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Apteka.

Posiadacz: Domicela Grynfeld w Łopatynie.

Data wpisu: 24. stycznia 1902.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 25. stycznia 1902.

L. cz. Firm. 214 1 poj. III. 41 (1359)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma „Stanisław Gabriel" wskutek zwinięcia przedsiębiorstwa została dnia 5 grudnia 1901 wykreśloną z rejestru handlowego dla firm pojedyńczych.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 11. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 157 poj. III. 130 (1373)

Wpisano do rejestru dla firm pojedyńczych.

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Markus Pieper.

Przedmiot przedsiębiorstwa: rzeźnictwo

Posiadacz (I.): Markus Pieper recte Eisner.

Prokura udzielona: Selde Lea Pieper.

Data wpisu: 10. lutego 1902.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 8. lutego 1902.

L. cz. Firm. 10 poj. I. 98 (1387)

W rejestrze handlowym dla firm pojedyńczych wpisano przy firmie „Moses Wechsler" kantor wymiany pieniędzy w Tarnowie, że w skutek śmierci Mozesa Wechslera jest Freida z Leserów Wechslerowa dzierżycielka firmy.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 30. stycznia 1902.

L. cz. Firm 51/1 (1275)

Obwieszczenie.

Sanocki c. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze firm spółkowych wpisano firmę Nathan Steinmetz w Tyczynie, Hersch Estlein w Łańcucie, Samuel Ebert w Błażowie.

Celem przedsiębiorstwa jest wyrąb lasów i handel drzewem, a spólnikami osobiście odpowiedzialnymi są:

a) Nathan Steinmetz, kupiec w Tyczynie;

b) Hersch Estlein. kupiec w Łańcucie;

c) Samuel Ebert, kupiec w Błażowie.

Siedziba spółki jest w Izdebkach.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 24. grudnia 1901.

L. cz. Firm 17/2 Stow. I. pag. 32 (1344)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm spółek zarobkowych i gospodarczych.

Wpisano w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba firmy w Jordanowie.

Brzmienie firmy: Stowarzyszenie pożyczkowe „Praca i oszczędność z poręką nieograniczoną.

Obecnie na odbytem w dniu 29. stycznia 1902 walnem zgromadzeniu członków Towarzystwa wybrano w miejsce dyrektora kontrolora Karola Bozory dyrektorem kontrolorem Adama Gąskę, w miejsce zastępcy dyrektora kontrolora Stefana Bajorskiego, zastępcą dyrektora kontrolora Karola Bozorę.

Data wpisu: 10. lutego 1902.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 8. lutego 1902.

L. cz. Firm. 480/1 (1343)

OBWIESZCZENIE.

C. k Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm spółkowych firmę „Pinkas Axelrad i Isser Harband, dostawa owsa i chleba dla wojska w Trembowli" z tem, że miejscem siedziby spółki jest Trembowla, że spólnikami jawnymi są Pinkas Axelrad, kupiec w Tarnopolu zamieszkały, i Isser Harband, kupiec w Tarnopolu zamieszkały, że spółka rozpoczęła się z początkiem roku 1901, że obaj spólnicy mają tylko łącznie razem zastępować spółkę i podpisywać będą firmę w ten sposób, że pod napisaną lub pieczęcią wyciśniętą firmą „Pinkas Axelrad i Isser Harband, dostawa owsa i chleba dla wojska w Trembowli" podpisze każdy z nich swoje nazwisko.

Tarnopol, dnia 28 września 1901.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

Dnia 2. marca 1902 o godz. 6 tej wieczór odbędzie się

Walne Zgromadzenie

Członków Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Baranowie.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
2. Odczytanie i zatwierdzenie zamknięcia rachunków i bilansu za r. 1901.
3. Udzielenie Zarządowi absolutoryum.
4. Zmiana statutu.
5. Wnioski członków.

Baranów, dnia 16 lutego 1902.

Prezes Stowarzyszenia:
Simon Lieblich.

Ogłoszenie.

Dyrekcya Banku kredytowego w Busku Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką zwołuje w myśl §. 40. statutu

Walne Zgromadzenie

członków swoich, które odbędzie się w biurze Stowarzyszenia (we własnym domu) pod Nr. kons. 196 dnia 4. marca o godz. 4-tej po południu.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi i Komisyi rewizyjnej z czynności za rok 1901.
2. Rozdział zysku i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z rachunków i czynności za rok 1901.
3. Wybór 3 członków Rady nadzorczej (§. 24. stat.).
4. Wnioski członków.

Busk, dnia 16. lutego 1902.

J. L. Goldberg dyrektor. **H. Marguliés** kasyer.

Ogłoszenie.

Walne Zgromadzenie

Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna Pomoc" w Krynicy odbędzie się dnia 2. marca 1902 o godzinie 2-giej po południu w lokalu Urzędu gminnego w Krynicy, na które niniejszem wszystkich P. T. członków zaprasza się.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z obrotu funduszu Stowarzyszenia za r. 1901.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej za rok 1901.
3. Zatwierdzenie rozdziału czystego zysku za rok 1901.
4. Sprawozdanie komisyi szkontrującej i wybór tejże.
5. Udzielenie absolutoryum Dyrekcyi.
6. Wybór członków do Rady nadzorczej i Dyrekcyi
7. Wnioski członków.

Rada nadzorcza Stowarzyszenia „Wzajemna Pomoc" w Krynicy.

Antoni Śmietowicz sekretarz. **Jan Klimczak** prezes.

Ogłoszenie.

We czwartek dnia 6 marca 1902 odbędzie się w Żmigrodzie o godz. 4-tej po południu w sali szkolnej

Walne Zgromadzenie

Członków Towarzystwa zaliczkowego z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1901
3. Sprawozdanie Komisyi kontrolującej z wnioskiem udzielenia Dyrekcyi absolutoryum.
4. Rozdział czystego zysku z roku 1901.
5. Wybór czterech członków Rady Nadzorczej w miejsce wylosowanych.
6. Wybór komisyi rewizyjnej na rok 1902.
7. Zmiana statutu.
8. Wnioski członków.

Na zgromadzenie to wszystkich P. T. członków Towarzystwa uprawnionych do głosowania zaprasza się.

W razie gdyby nie zebrała się wymagana statutem ilość członków, posiedzenie to odbędzie się tego samego dnia o godzinie 5 o tym samym porządku dziennym.

Z Rady nadzorczej Towarzystwa zaliczkowego.

Ks. Michał Werbicki sekretarz. **Franciszek hr. Potulicki** prezes.

L. 1367/902 (1367 3—3)

Obwieszczenie.

Celem sprzedaży jodłowego i świerkowego drzewa użytkowego z okręgów gospodarczych Delatyn i Dora na 5 ewentualnie 10 lat poczawszy od 1. stycznia 1903 przeprowadzoną zostanie w tutejszej c. k. Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych na dniu 19 marca 1902 publiczna licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Bliższe warunki tej sprzedaży przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w tutejszej c k. Dyrekcyi lub też w c. k. Zarządach dóbr w Nadwórnie, Delatynie i Dorze.

Lwów, dnia 13. lutego 1902.

C. k. Nadradca leśnictwa.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 527. (Zarządca Wł. Weber).

Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.